

رواية ورقة زواج عرفى كاملة

بقلم الكاتبة ميرو مهدى

لتحميل المزيد من الروايات زوروا موقعنا

ايجى فور تريندس

او يمكنكم زيارة الموقع مباشرة من خلال

الروابط التالية

www.egy4trends.blogspot.com

www.egy4trends.com

هذه الحياه ياتي بها الفرج بعد العسر
و ان الله يرسل لك شخص يساعدك و ياخذ
يدك الى الطريق الصحيح

شرين :21 سنه رابعه كلية تجاره بنوته
جميله و رقيقه و محترمه جدا

هشام :27سنه بيشتغل فى شركه باباه بس
مش قد المسؤليه و مستهتر جدا

ليلى :21 سنه صاحبة شرين الانتيم بنت
جدعه جدا و شبه شرين فى حاجات كتير

نرمين :21 سنه زميلتهم فالجامعه بس بنت
صايغه جدا و ماشيه بمزاجها و تصرفاتها
كلها غلط و بتكره شرين جدا

فؤاد :55 سنه والد شرين راجل محترم جدا
و مدير عام احدى الشركات الحكوميه

شريفه: 45 سنه والده شرين و ربت منزل و

صاحبه لبننتها اوى و تعرف عنها كل حاجه

عبد الرحمن: 60 سنه والد هشام صاحب

شركات

فريده: 53 سنه والده هشام سيدة مجتمع و

طول النهار فالنوادى و الجمعيات الخيريّه

احمد: 22 سنه اخو هشام بس اجدع منه و

برده بيشتغل مع باباه بس قد المسؤليه و

الشغل

شهد: 19 سنه اخت شرين بنت عسوله اوى

بس اجراء من شرين بكتير و فى كلية هندسه

دى الشخصيات الاساسيه والباقي هنعرفه

خلال الحلقات

تصحى شرين على صوت موبيلها هو بيرن
تمد ايدها وهى لسه مغمضه عنيا لحد ما
تجيبه وترد عليه

شرين بصوت نايم : الو

ليلى : يالهووووووووووى اتنى لسه نايمه

شرين : ليه هى الساعه كام؟؟

ليلى : الساعه 9 و المحاضره الساعه 10

شرين : لا انسينى انا بقى المحاضره دى
روحي اتنى و انا هحصلك على المحاضره

التانيه

ليلى : والله اتنى ندله

شرين : معلشى بقى يا لولوهحصلك

على طول

ليلى : ماشى ياله سلام

شرین : سلام

قامت شرین بکسل وهی حسه انها تعبانه
و مصدعه و راحت تغسل وشها و صلت
الصبح و دخلت لماتها المطبخ

شرین : ماما انا عاوزه كوباية نسكافيه

بس بسرعه

شریفه : نسكافيه على الصبح كده

.....اشربيلك كوباية لبن تفيدك احسن بدل

النسكافيه و القرف ده

شرین : لا يا شوشو يا قمر الله يخليكى مش

طلبه خالص النصايح بتاع الامهات دى

.....انا منمتش كويس و مضيعه محاضره و

مش هروح انام فالتانيه

شريفه : و منمتيش ليهشايفه الهلات
السوداء اللى تحت عنيكى من قلة النوم و
السهر

شرين : ماما عشان خاطرى كفايه
.....النسكافيه لحد ما ألبس

و خرجت شرين قبل ما تسمع بقيت
النصايح من مامتها

و لبست و جهزت نفسها و شربت
النسكافيه و راحت الجامعه

فى فيلا كبيره فى منطقه راقيه جدا كان هشام
نايم فى اوضته اوضه وسعه وشيك جدا بس
مبهدله بطريقه غير طبيعيه
فريده : هشاميا هشام

هشام بصوت نايمه : ايه يا ماما ...انا عاوز انام

فريده : قوم ابوك كلمنى و قال لو مرحتش

الشركه دلوقتى هيطلقنى

هشام : مهو كل مره بيقول كده و مش

بيعمل حاجهسببى بقى انام

فريده : يابنى قوم ابوك شكله متعصب بجد

و اخوك فالشركه من الساعة 7 الصبح قوم

بقى

هشام : هى الساعة كام

فريده و هى بتبص فساعاتها : الساعة 10

هشام و هو بيحط المخده على دماغه :

طيب لسه بدرى هنام ساعه و قوم اروح

فريده بنرفزه و هى بتشد المخده : لا هتقوم

حالا و تنزل عشان متحصلشى مصيبه

قام هشام و هو متنرفز و لبس و راح الشركه

.....

شرين وصلت الكليه الساعه 11 و طبعا

ليلى كانت فالمحاضره راحت تستناها

فالكافتريا

و هى قاعده شافت منظر دايقها اوى

شافت نرمين زملتهم و المفروض انها كانت

صاحبته قاعده مع واحد و قريبين اوى من

بعض و حاطت ايده حولين كتفها و بتضحك

معها بصوت على وكل اللى رايح و اللى

جاي بيصلهم بقرف

و بعد حوالى نص ساعه ليلى كانت خلصت

و جات عندها

ليلى : شرى حبيبتى وحشاني يا ندله

شرین بضیق: و انتی کمان

لیلی باستغراب : ایه یا بنتی مالک

شرین و هی بتشاور براسها علی مکان

نرمین : بصری

لیلی : هی حره فی تصرفاتهااحنا

اتکلمنا معاها کتیر

شرین : بجد انا بقرف من اللی بتعمله ده

لیلی : کبری دماغکالمهم انتی ایه

سهرک امبارح

شرین : مفیش مکنشی جایلی نوم قاعدت

اذاکر شویه لحد الفجر و صلیت و دخلت

نمت

لیلی : ماشی یا ستی ربنا یعینکبس

بعد کده متسبنیش احضر لوحدی

شرین : ربنا یسهلهانت کلها شهر

ونص و نخلص خالص

و البنیتین بیتکلمو جات علیهم نرمین

نرمین بضحکه صفره : ازیکو یا بنات

.....انتو لسه بتحبو فبعض

شرین بغیظ : علی الاقل قاعدین محترمین

نرمین : قصدك ايه ???

لیلی : بقولك ايه یا نرمین انتی حره فی

تصرفاتكبس لو سمحتی متجیش

تکلمینا تانی

نرمین : ليه ??

شرین : عشان احنا بنخاف علی سمعتنا

.....و بصراحه میشرفناس اننا نکلم وحده

زيك

البنات بداء صوتهم يعلى و ناس كتير اتلمو

حواليهم

نرمين : ميشرفكوش ليه ان شاء الله

شرين : عشان انتى كل تصرفاتك غلط و

احنا قومنا بواجبنا و نصحناكى اكثر من مره

بس اللى انتى بتعمليه دهيخلينا

مينفعشى نكلمك تانى

نرمين بعصبيه : و انتى بقى عامله نفسك

محترمه و خايفه تكلمينى لحسن اوسخك لا

يا حلوه انا بكلمك بس عشان مفيش حد

بيعبركم اصلاده انا كل الولاد بيحبونى و

يتمنو كلمه منى

شرين : اه عشان سهله و رخيصه

نرمين قربت منها و ضربتها بالقلم : انا
رخيص طيب انا هوريكى الرخيصه دى
هتعمل ايه

فى الشركه

عبد الرحمن فى اجتماع و باين عليه التوتر و
القلق و كل شويه يبص فى ساعته وشويه و
يدخل عليه هشام بكل برود و هدوء
عبد الرحمن اول ما شافه قام من مكان و
راح نحيته : هات مفتاح المكتب
هشام باستغراب : ليه فى ايه
عبد الرحمن بعصبيه : هات المفتاح
هشام اداله المفتاح و دخل بسرعه مكتبه و
جاب ورق و دخل كمل الاجتماع

و بعد الاجتماع دخل عبد الرحمن مكتبه و

كان هشام قاعد فيه

عبد الرحمن ضرب هشام بالقلم : مش عاوز

اشوف وشك فالشركه تانى

هشام وهو ماسك خده : انتى بتضربنى .؟؟؟

عبد الرحمن : انت فاشل و مستهتر و مش

عاوز اشوف وشك هنا تانىيالاه بره

شرين كانت نايمه على رجل مامتها و منهاره

من العياط و مامتها و شهد اختها بيحاولو

يهدوها

شريفه : خلاص بقى يا حبيبتى

كفايه عياط

شهد : بصراحه انتى غلطانه اصلا يا شرى

شرين بعياط : غلط فايه بقى

شهد : انك اصلا بتكلمى الاشكال دى كنتى

كبرى دماغك ولا كانها موجوده اصلا

شرين : هى اللى جات كلمتنا و انا كنت

متغازه منها

شريفه : خلاص يا حبيبتى حصل خير

.....ملكيش دعوه بيها تانى و تعمل صح او

غلط ليها و لاهلهاياله قومى اغسلى

وشك

شهد و هى وقفه و بتفرد عضلتها : تحبى

اجى معاكى بكره اضربها لك فوسط الكليه

شرين بضحكه : على اساس انك راجل

البيت يعنى

شهد : طبعا يا بنتى اختك بميت راجل ده انا

بيخوفو بيه العيال الصغيره

هشام بتريقه : ميصعبشى عليك غالى يا

اخويا

كريم : بقولك ايه فك كده بقى و بلاش

رخامه مش طلبه

هشام بابتسامه: ما انا اكيد هفكانا

قولت بس اغير شويه

كريم : والله انت مجنون

هشام :هى نزمين اتاخرت كده ليه ؟؟

كريم : مش عارف اكيد هتيجىهى دى

هتفوت حته انت موجود فيها

كريم و هى بيغمزله : ع فكره البت دى

بترسم عليك

هشام : هههههههه ما انا عارف بس عامل

نفسى مش واخذ بالى

كريم : طب و انت ايه ؟؟

هشام : والله ياكيمو يا اخويااللى يتبطر
على النعمه بيقى حرام عليه

كريم : بس خد بالك البت دى شكلها صايع
و لفه كتير و لو مسكت فيك مش هتسيبك
بالساهر

هشام : عيب عليكهو انا تلميذ

هشام و هو ببص على الباب : طب اسكت
بقى عشان وصلت

.....

شرين فى اوضاتها بتكلم ليلى

ليلى : ها يا حبى اخبارك ايه دلوقتى

شرين : تمام يا لولوالحمد لله

لیلی : بقولك ايه انسى موضوع نرمىن ده و

ركزى فى مذاكرتك

شرین : مش عارفه یا لیلی کل مفکر فاللی

حصل القى نفسى بعيط بقى الحيوانه دى

تضربنى ده بابا و ماما عمرهم مضربونى

تیجى وحده زباله زى دى و تضربنى وسط

کل الناس كده

لیلی : معلشى بقى متفكریش كتیر بقى

.....و كلها شهر و نص و هنتخرج و مش

هنشوفها تانىشرى احنا مش عاوزین

مشاكل احنا طول عمرنا فى حالنا

شرین : ماشى یا لولوبس انا مش

هروح الكليه بكره انا هقعد اذاكر فالبیت

احسن

لیلی : ایه یا شرین انتی خایفه منها ولا ایه
.....لا هنروح بکره عادی

شرین باستسلام : ماشی یا لیلی ربنا یسهل
.....یاله سلام عشان اذاکر شویه

لیلی : ماشی یا حبیبتی ربنا یعینک
.....سلام

و قفلت شرین و هی لسه بتفکر هتروح
بکره الکلیه ازای و هتقابل الناس ازای اکدی
هیتریقوا علیها

نرمین قاعده متغازه بعد ما حکت اللی
حصل لهشام و کریم

نرمین : انتو لازم تتصرفوا انا لازم انتقم من
البننت دی

کَریم : عاوزانا نعمل ایه یعنی نقتلهالك
..... و بعدین ما انتی اخدتی حَقک
وضربتییها

نرمین بحقد : لا مش کفایه

کَریم بنرفزه : بصراحه بقی انتی ملکیش
الحق تعملى معاها حاجه البنت مغلطتشی
نرمین و هی بتبصله بغیظ : قصدك ایه ان
انا سهله و رخیصه

کَریم : تصرفاتک هی اللى خلت الناس تقول
علیکى کده

نرمین : احترم نفسك يا کریم احسن و
بعدین انا حره فى تصرفاتى

کَریم : انا هقوم امشى احسناصلى
بصراحه قرفان من القعهده دى

و قام كريم من مكانه و مشى و هو مضايق
و قرفان اوى من نرمين

نرمين بصت لهشام بدلع : ها يا اتش
.....هنعمل ايه ..؟؟؟

هشام : فى ايه ؟؟؟

نرمين بعصبيه : هو انا بكلم نفسى

هشام : مهو يا حبيبتى لو اللى بيتكلم
مجنون المستمع لازم يبقى عاقل

نرمين و هى بتقرب منه و بدلع : حبيبتك
.....يعنى انا فعلا حبيبتك

هشام وهو بيقترب وشه من وشها : طبعا يا
قمر

نرمين : طيب هتساعد حبيبتك مش كده

هشام : اللى تعوزه حبيبتى يتنفذ حالا

نرمين : مش عارفهفكر معايا

هشام بعصبيه : مش عارفه يا نرمين يعنى
اروح اتجوزها لك عرفىمتكبرى دماغك

بقى و تسيبك منها

نرمين بضحكه : ايوه هو ده ...

هشام باستغرب : هو ده ايه انتى اتجينيتى
ولا ايه

نرمين : هو دهتتجوزها عرفى

هشام كان قاعد مع نرمين فى الكافيه

هشام بعصبيه : مش عارف يا نرمين يعنى
اروح اتجوزها لك عرفىمتكبرى دماغك

بقى و تسيبك منها

نرمين بضحكه : ايوه هو ده ...

هشام باستغرب : هو ده ايه انتى اتجنينتى

ولا ايه

نرمين : هو دهتتجوزها عرفى

هشام بتريقه : و ماله فكره جامدهانا
هروحلها بكره الكليه و اقولها اتجوزينى عرفى

.....انتى بتشرى حاجه

نرمين : بس بلاش تريقه

هشام : ما انتى بتقولى كلام غريباولا

انتى بتقولى انها محترمه يعنى مش هعرف

اتعرف عليها بسهولة و كمان مش هعرف

اضحك عليها بانها تعمل كارثة زى دى

.....و بعدين كلها شهر و نص و تخلصوا

و مش هتشوفيهما تانىيعنى كبرى

دماغك بقى و متوجعليش دماغى

نرمين : انت بتعقد الموضوع ليه

هشام : اوکی ربنا یسترانا هقوم بقی
اروح لما تجیبی البطاقه ابقی کلمینی و انا
هظبط باقی الناس

نرمین : اوکییاله سلام

هشام : سلام

هشام قام روح و هو بیفکر فی کلام نرمین و
اللی هتعمله و هو بیکلم نفسه
" نرمین دی مش سهله و شکلها هتورطنی
فی مصیبه "

" بس مش مشکله اهو نتسلی شویه "

" بس البنت دی ذنبها ایهباين من
تصرفها انها محترمه اوی "

" طب و انا مالىهم حدين مع بعض
.....المهم ان انا اتسلى و أضيع وقت و
خلاص "

" بس كده حرام "

" ياعم كبر دماغك بقىولما نشوف
ايه اللى هيحصل "

.....
تانى يوم الصبح

شرين قاعده على السرير و باين عليها
التعب و الارهاق و بتحاول تنام بس مش
عارفه و شويه و يرن موبايلها

شرين بتعب : الو

ليلى : ايه يا بنتى مالك ؟

شرین : تعبانہ اوی یا لولو تقریبا

منمتش طول اللیل

لیلی : لیه کده یا حبیبی مالک یا

شرین

شرین : مش عارفه واللہ یا لیلی خایفه

الزفته دی تورطنی فی مصیبه مش عارفه لیه

حسه ان قلبی مقبوض

لیلی : متقلقیش هتعمل ایه یعنی هی بس

بتقول کلمتین من حرقتها و خلاص

شرین : طیب بلاش ارواح انهارده

لیلی : لا یا شرین هنروح متخافیش

منها ولا من ای حد بدام اتی صح

شرین : یا لیلی بس

لیلی : مفیش بسهنروح و هروحك
بدری عشان اتی تعبانهبس لازم نروح
انهارده

شرین باستسلام : ماشی یا لیلی هقوم
اعمل نسکافیه و البس ساعه و هکون
فالکلیه

لیلی : اوکی یا شری و انا کمان هقوم اجهز
نتقابل فالکافترياسلام
شرین : سلام

.....
بعد حوالی ساعه و نص کانت شرین فالکلیه
بدور علی لیلی فالکافتريا و شافتها قاعده
راحت علیه

شرین : السلام علیکم

ليلی : و علیکم السلام ایه یا بنتی
اتاخرتی کده لیه

شرین : معلشی بقی انتی عارفه المواصلات

ليلی : اوکی یا شری اخبارک ایه بقی

شرین بضحکه : الحمد لله بقیبس
فی کلب بیهوهو فی دماغیعاوزه اشرب
نسکافیه

ليلی : تانی یابنتی کده هتتعبی

شرین : لا و النبی هو ماما فالبيت و انتی
هنا

ليلی : طیب تعالی نلحصق المحاضره الاول و
بعدين نشرب النسکافیه

شرین : لا انا ملیش دماغ احضر انا اصلا
جیت انهارده عشان خطرک

و هم بيتكلمو قربت عليهم بنت

.....: ازیکو یا بنات

شرین : ازیک یا نهیاخبارک ایه

(نهی زملتهم وفي نفس الدفعه بس هی

صاحبة نرمین اکثر)

نهی بحزن : الحمد للهایه الی حصل

امبارح ده

لیلی : ولا حاجهکبری دماغک

نهی : معلشی یا شری علی القلم هی

نرمین اکید متقصدشی

لیلی لما حسنت ان شرین ممکن تضایق :

مش هنجیب النسکافیه یا شری

.....معلشی یا نهی هنجیب نسکافیه و

نجیلک

لیلی خدت شرین و مشت قبل ما تعیظ
قدام نهی

لیلی : متزعلیش یا شیرى من کلمهاانا
اصلا مش بحب البت دی

شرین بطیبه : حرام یا لیلی انا مشوفتش
منها حاجه وحشه

لیلی : کفایه انها صاحبة نرمین هو فی اوحش
من کده

شرین : بس عمرنا ما شوفنا منها حاجه
وحشه ولا تصرف غلط حرام بلاش نظلمها

لیلی : واللہ انتی طیبه و هبله کمان

شرین : طیب یاله انا عاوزه ارواح انا بجد
تعبانه

ليلى : طيب تعالى ناخذ حاجاتنا و نروح ولا
يهمك يا قمر

هشام نايم لحد الظهر و موبيله عمال يرن
متواصل

قام و هو متنرفز يشوف مين الغلس اللى
بيرن عليه ده

هشام بنرفزه : ايوه يا نرمينيعنى مش
برد ابقى نايم و تتصلى فى وقت تانى مش
رن رن

نرمين : معلشى بقى يا اتش اصلى عاوزاك
فى موضوع مهم

هشام : خير يا ستى

نرمين بضحكه صفره : انا جبت كل البيانات
اللى هتحتاجها

هشام نايم لحد الظهر و موبيله عمال يرن
متواصل

قام و هو متنرفز يشوف مين الغلس اللى
بيرن عليه ده

هشام بنرفزه : ايوه يا نرمين يعنى
مش برد ابقى نايم و تتصلى فى وقت تانى
مش رن رن

نرمين : معلشى بقى يا اتش اصلى عاوزاك
فى موضوع مهم

هشام : خير يا ستى

نرمين بضحكه صفره : انا جبت كل البيانات
اللى هتحتاجها

هشام و هو بيقوم على السرير : يا بنت الایه

بالسرعه دىعملتيها ازای دى

نرمين و هى بتضحك و بتفتكر

فلاش باك

شرين و لیلی قامو و سابو حاجاتهم يجيبو

النسكافيه

نهى مسكت شنطه شرين فتحتها بسرعه

طلعت البطاقه و كتبت رقمها و الاسم كامل

و العنوان

وحطت كل حاجه مكانها بسرعه وشويه و

جات شرين مع لیلی

لیلی من غير نفس : صحيح يا نهى نسيت

اجبلك معايا

نهى : ولا يهملك انا هقوم اشوف اصحابى ...

سلام

شرين و لیلی : سلام

قامت نهى وراحت على نرمين بسرعه و هى

مبسوطه من نفسها انها قامكت بالمهمه

نرمين بقلق : جبتها

نهى : اه طبعا عيب عليكى

نرمين : شطوره يا بتلا جدعه بصحيح

نهى باستغراب : بس انتى عاوزه البيانات

دى ليه

نرمين و هى بتلم حاجاتها : هقولك بعدين

..... هامشى انا دلوقتى

نهى : اوكى سلام

شرین روحت و کانت فعلا تعبانه اوی
دخلت نامت علی طول و بعد حوالی
ساعتین

شریفه : شرییا شری

شرین بتعب و هی بتحاول تفتح عنیها :
نعم یا ماماهو انا لحقت

شریفه : قومی یاله عشان تتغدی
.....عشان تعرفی تنامی بلیل

شرین : طیب سبینی شوپه کمان

شریفه : طیب قومی بس عاوزه اوقلك
حاجه

شرین قامت بقلق وعدلت نفسها علی
السریر : خیر یا ماما

شریفه : مش عارفه حسه ان باباکی تعبانه

شرین بخضه : تعبان

شریفه : متخضیشانا مش متاکده بس
هو بقاله فتره مش کویس حتی اکله مش
عاجبنی و کل ما اقوله یکابر و مش عاوز
حتى یروح للکتور

شرین : طیب و بعدین یا ماما

شریفه : کلمیه کده و حاولی تقنعه یروح
للکتور

شرین : ماشی یا ماما هکلمههو فین
دلوقتی

شریفه : دخل ینام بعد الغداء شویه

شرین : خلاص یا ماما متقلقیش انا هکلمه

شریفه : ماشی یا حبیبتیقومی
بقی انتی کلی

شرین : حاضر یا ماما

.....
نرمین و هشام بعد ما خلصو و اصحابهم

مشو کانو قاعدین مع بعض

نرمین : هات بقی الورقه دی

هشام : لیههتبقی معایا

نرمین : یا سلام

هشام : اسمعینی بقی انتی اصلا

مینفعشی تروحو توریهلها او تبانی فالصوره

اصلا

نرمین باستغراب : لیه بقی ??

هشام : عشان کل الناس عارفه اللى بنکو و

لو ده حصل هیشکو فیکى انتی و هتبقی

فضیحه لیکى انتی مش لیها و هیبان اوی

انه مقلب منك و خصوصاً ان الناس فالكلييه
عارفنها و عارفين انها محترمه

نرمين : امال هعمل ايه؟؟

هشام و هو بيشد الورقه من ايديها : انا اللي
هعمل

نرمين : طب هتعمل ايه؟؟

هشام بابتسامه : دى مصادرى الخاصه

شرين يوميه معرفتش تقابل باباها اللي
كان نايم معظم الوقت و لما صحى كانت
شرين نامت من التعب

و تانى يوم فالجامعه

شرين قاعده شكلها مضايق اوى

لیلی : مالک تانی یا شری لسه برده

موضوع نرمین

شرین بحزن : لاء بس ماما بتقوی ان بابا

تعبانانا قلقانه علیه اوی

لیلی : تعبان ماله ؟؟

شرین : مش عارفه و مش راضی یروح

للدكتور

لیلی : خیر یا حبیبتی ان شاء الله

شرین : یارب یا لیلی یبقی خیر

و لسه البنات بیتکلمو لقت شرین تلیفونها

بیرن و لقت رقم غریب

شرین : السلام علیکم

وفجاءه شرین بقت متنحه و مش عارفه ترد

یاتری ایه اللى حصل و مین اللى کلمها

شرین و لیلی بیتکلمو فالکافتريا لقت
شرین تليفونها بیرن و لقت رقم غریب

شرین : السلام علیکم

و فجأه شرین بقت متنحه و مش عارفه ترد

لیلی اتخضت علی منظرها : شرین فی ایه

اخذت التليفون منها

لیلی : الو السلام علیکم ایه عمو

فؤاد..... طب هو فی ای مستشفى

.....طیب احنا هنیجی حالامع

السلامه

شرین بداءت تعیط جامد و لیلی بتحاول

تهديها

لیلی : متقلقیش یا شرین ان شاء الله خیر

.....قومی یاله نروح المستشفى و نکلم

طنط و شهد يحصلونا ياله قومی
معایا

هشام کان واقف مع نرمین فالکلیه

هشام : بصی انتی بس شوریلی علیها و انا
هتعامل

نرمین : بس انا عاوزه اعرف هتقولها ایه و
هتعمل ایه

هشام : مبلاش غلاسه بقیلما اقابلها
هقولك

نرمین بنرفزه : طیب

و بتبص حوالیها عشان تشوف شرین فین و
اول ما شافتها

نرمین بغیظ : اهی الزفته قاعده هناك اهوه

هشام و هو بيص فنفس الاتجاه : انهى

وحده

نرمين : شايف البنيتين اللى قاعدين لوحدهم

دول

هشام : اه

نرمين : هى بقى اللى لبسه طرحه بنى

هشام بفرحه : بجد

نرمين : و مالك فرحان كده ليه

هشام : اصلها حلوه اوى

نرمين : وحيات خالتكو ايه اللى

يفرحك فى كده

هشام باستعباط : مش مراتى

نرمين : انت هتستهبل انت صدقت نفسك
ولا ايه لا فوق كده دى تمثليه و مش هتزيد
عن الورقه دى انت فاهم

و نرمين و هى بتكمل روح لقت معالم وش
هشام اتغيرت و هو بيبيص نحية شرين

نرمين : فى ايه ؟؟

هشام و هو بيشاور نحيتهم : مش عارف بس
فى حاجه حصلت

نرمين باستغراب : ايه ده هم قامو جرو كده
ليه

هشام : شوفتى اخر الرغى بتاعك ادينى
مش هعرف اكلها ده انتى فقريه والله

نرمين : انا اللى فقريه ولا انت اللى ريلت
على البت من ساعة ما شوفتها

هشام : والله انتى مقرفهبس الصراحه

البت صاروخ

نرمين : طيب احترام نفسك بقى عشان

مقلبشى عليك

هشام : لا خلاص يا معلم ده انتى قلبتك

وحشه وانا مش قدك

نرمين : ايوه كده اتعدل

.....
شرين و ليلى وقفين على اعصابهم قدام

اوضه الكشف فالمستشفى و شويه و جات

عليهم شريفه و شهد و هم بيعيطو

شريفه بعياط : ابوكى فين يا شرين

.....جراله ايه

ليلى : اهدى يا طنط ان شاء الله خير

شريفه : انا كنت حسه انه تعبانانا كنت

عارفه

شويه و خرج الدكتور و الكل جرى عليه

شرين : خير يا دكتور

الدكتور : للاسف عنده زبحه صدريةو

هندخله العناية المركزه

الكل فى نفس واحد : ايه

و بدعوا يعيطو جامد و هم مش عارفين

يعملو ايه و بعد شويه خرج فؤاد من الاوضه

على سرير متحرك و هو فى شبه غيبوبه

.....

بعد اسبوع

هشام قاعد مع نرمين فالكلية

هشام : ايه يا بنتى بقالى اسبوع بجيك و
الهانم مبتجيشهتفضلى مشحتطانى
معاكى كده كتير

نرمين : انت هتعملى فيها عم المشغول
وراك ايه يعنى

هشام : على الاقل هنام براحتى ..

نرمين : انا مش عارفه فى ايه دى مبتفوتشى
محاضره

هشام : اكيد فى حاجه انتى مشوفتيش
منظرها اخر مرهبقولك ايه يا نرمين
متكبرى دماغك بقى و البننت شكلها
فمصيبه يعنى مش ناقصه

نرمين : يا عم الحنينو ده من امتى بقى

هشام بدلع : يا بنتى طول عمرىده
انا قلبى كبير

نرمين : بقولك ايه هات الورقه و انا هتصرف
و فكك انت من الموضوع ده

هشام : بصى بكره اخر يوم بعد كده هدهالك
انتى تتصرفى

نرمين : اوكى

.....
فى المستشفى ليلى قاعده مع شرين فى
الكافتريا بتاع المستشفى

ليلى : انتى يا بنتى مش هتيجى الكليه

شرين بتعب : ما انتى شايفه يا لولو

ليلى : بس عمو بداء يتحسن الحمد لله
.....و طنط هتبقى معاه الصبح بس انتى و
شهد لازم تحضرو الامتحانات على الابواب

شرین : مش عارفه یا لولو طب سبینی
یومین کمان

لیلی : لا یا شری انا حاجی بکره و نروح مع
بعض نحضر و نروح علی طول بکره عندنا
محاضره مهمه و الدكتور قال هتیجی
فالامتحان

شرین : اوکی یا لیلی بس متاخرشی و
النبی عشان ماما تعبانه اوی

لیلی : خلاص ماشیحتی احضری
المحاضره دی و انا هبقى الاجبلك باقی
المحاضرات اللی فاتتک

شرین : شکرا اوی یا لیلی اتتی صاحبه
جدعه بجد

لیلی : عیب علیکی احنا اخوات یا بت
شرین : ربنا یخلیکی یا لولو بجد

.....
تانی یوم لیلی فانت علی شرین و راحو
الجامعه مع بعض و حاضرُوا المحاضره و
خلصو

شرین : یاله بقی یا لولو عشان اروح لبابا

لیلی : ماشی یا شرییاله بینا

و لسه البنات ماشین لقو ولد واقف قدامهم
و مبتسم ابتسامه عریضه

و هو بیبص لشرین

.....: صباح الفل یا جمیل

تانی یوم لیلی فانت علی شرین و راحوا
الجامعه مع بعض و حاضرُوا المحاضره و
خلصوا

شرین : یاله بقی یا لولو عشان اروح لبابا

لیلی : ماشی یا شرییاله بینا

و لسه البنات ماشین لقو ولد واقف قدامهم

و مبتسم ابتسامه عریضه

و هو بیبص لشرین

هشام: صباح الفل یا جمیل

شرین : افندم

هشام : کنت عاوزک فی موضوع

شرین باستغراب : عاوزنی انا خیر

هشام : مش هینفع و احنا وقفین کده

....ممکن نقعد فالکافتريا شویه

شرین : لا معلشی مش هینفع انا

مستعجله و کمان متعودتش اقعد مع حد

غریب

هشام بابتسام : مهو انا مش غريب

شرين : نعم....ازای يعنى

ليلی : تعالى يا شرى نقعد و نشوف اخره

الاستظراف ده ايه

هشام : لا انا عاوز الانسه لوحدها

شرين و بدأت تتنرفز : ليه يعنىو انت

مين اصلايا احنا الاتنين يا همشى و

هسيبك

هشام : خلاص انتى حره انا بقول كده

لمصلحتك

و سابهم هشام و سبئهم عن الكافتريا و هم

وقفين يبصوا لبعض و مستغربين اوى من

هشام و كلامه معاهم

هشام راح اقعد و وراه شرين و ليلی

شرین و هی بتقعد : ادینا قعدنا انجز بقی

عشان انا مستعجله

هشام بفضول : لیه وراکی ایه

شرین بنرفزه : و انت مالک اصلا

متقول عاوز ایه ولا اسیبک و امشی

هشام : خلاص خلاص

و طلع ورقه من جیبه

هشام : اقری الورقه دی و بعدین نتکلم

شرین شدة الورقه من ایده و فتحاتها و لیلی

بتبص معاها

شرین : دی ورقة جواز عرفی..... انا مالـ

ولسه بتکمل شافت اسم الزوجه " شرین

فؤاد اسماعیل "

شرین بضحكه عدم تصدیق : ایه الهبل ده
..... و مین هشام عبد الرحمن ده اصلا

هشام بغرور : انا و بكل تواضع

شرین : انت اهبل ولا بتستهبل

هشام : لیه

شرین : یعنی ایه لیه انا اول مره
اشوفك ابقى اتجوزتك امتیروح یا
شاطر العب بعيد و شوف وحده تانیه
تضحك علیها

و شرین بتقوم من مکانهم هشام مساکه
من ایدها و بصلها و هو علی وشه ابتسامه

هشام : اثبتی

شرین و هی بتزوق ایده بعید عنها : اثبت
ایه؟؟

هشام : يعنى انا عندى اثبات اسمك و رقم
البطاقه شهود على الورقه و كلامى و كمان
ممکن اجيب شهود يقولو انهم شفوكى
معایا كتيرانتى بقى ايه اثباتك انك
مش مراتى

شرین : مرات مین انت شارب حاجهان
اول مره اشوف خلقتك

هشام : على فكره عيب تشتمى جوزك كده
شرین بتحاول تتحكم فى اعصابها عشان
متفرجشى عليها الناس : انت واحد نصاب و
انا هوديك فى داهيه

هشام : اثبتى برده

شرین : انت مستفز على فكره اوى

لیلى : اهدى یا شرین كده انت عاوز
ایه؟؟

هشام بابتسامه : عاوز مراتی

شرین : متقولشی مراتک

لیلی : احنا هنبلغ عنک بتهمت التزوير

هشام و هو بیضحک : عادى افضحى
صاحبتك عشان كل الناس تعرف انها مش
محترمه و متجوزه عرفى من وراء اهلها

شرین اول ما سمعت الكلام ده بداءت تعیط

شرین بعیاط : انت بتعمل كده لیه انا
عملتلك ایه ؟؟

هشام : النقاش مش هینفع دلوقتى ده
الکارت بتاعى لما تفوقى من الصدمه كده
نبقى نتکلم و على فكره الورقه اللی
معاكى دى صوره والاصل معايا سلام

لیلی و شترین فضلو متناحین شویه من غیر
کلام ولا ای حرکه

شترین : ده حلمصح ده حلم و
هصحنی منه دلوقتی

لیلی : اهدی یا شترین

شترین بصوت کله عیاط : اهدی ازای یعنی
..... انتی شایفه المصیبه اللی انا فیها

لیلی : طب قومی معایا نمشی دلوقتی
عشان الناس بتبص علینا

شترین بعیاط : انا مش هقدر اروح
المستشفی دلوقتی

لیلی : طب قومی انا هکلم طنط و اقولها
انک تعبانه و نروح علی البیت

و فعلا ليلي كلمة شريفه و طمنتها عليها و
روحوا على البيت

هشام لما مشى من عند شرين و ليلي كان
سرحان و عدى من قدام نرمين من غير
حتى ما يشوفها

نرمين : هشام يا هشام

هشام و هو بيفوق من سرحانه : نعم

نرمين : ايه مالك عملت ايه ؟؟

هشام : هعمل ايه يعنى ورتلها الورقه و
سبتها تفكر شويه و بعد كده هشوف هعمل
ايه

نرمين : انا مبقتشى فهماك طب ليه
كل الحوار ده مكننا صورنا الورقه و وزعناها

فالکلیه و خلاص و بکده ابقی عملت اللى

عاوزاه

هشام بضيق : بقولك ايه انا همشى دلوقتى

هبقى اكلمك بعدين

و مشى و ساب نرمين قبل حتى ما تتكلم و

فضلت بصه عليه و هى متنحه و مش

فاهمه هو ماله

هشام كان ماشى بيكلم نفسه

" هى ليه صعبت عليه كدهانا اول مره

ازعل عشان حد "

" هى اللعبه هتقلب جد ولا ايهانا ايه

اللى عملته فى نفسى ده "

" منك لله يا نرمينيا ريتنى ما

سمعت كلامك "

" هو ايه اللي انا بقوله دههو عشان
دمعتين هتعمل فيه كده عادى يعنى
مانا ياما عملت مصايب "

" انا مش عارف انا ليه بفكر كتير كدهانا
هتجنن من كتر التفكير "

و هو ماشى سرحان شاف

الحلقه السابعه

هشام كان ماشى سرحان شاف كريم
صاحبه

هشام : كريم

كريم باستغراب وهو بيقرب عليه : ايه ده
انت ايه جابك هنا

هشام : انا اللي المفروض اسالك انت مش
المفروض فالشرکه دلوقتى

(كريم بيشتغل محاسب فى شركه والد

هشام و طبعا هشام اللى مشغله)

كريم : بس كنت محتاج ورق من الكليه

فستأذنت ساعه

هشام : انت تعرف انك ابن حلال

كريم : طول عمرى يا بنى

هشام : انت خلصت اللى وراك هنا

كريم : اه الحمد لله

هشام : طيب لسه قدامك وقت

كريم و هو بيبيص فى ساعته : اه يعنى نص

ساعه فى حاجه ولا ايه ؟

هشام : اه عاوزك فى موضوع كده تعالى نقعد

فى اى حته و هوصلك لحد الشركه

و فعلا كريم راح ركب عربية هشام و قاعدوا
في اول كافيه قابلهم

في البيت عند شرين

ليلي : اهدى بقى يا شرى و كفايه عياط
.....عاوزين نفكر هنعمل ايه

شرين بعياط : انا مش عارفه ليه بيحصلي
كل دهانا عمري ما أذيت حد

ليلي : اكيد هي الزفته نرمين اللي وراء
الحوار ده

شرين : طيب وبعدين هعمل ايه انا
فالمصيبة دي

ليلي : بصى انتى روحى قولى لعمو وطنط
واكيد هم هيتصرفو

شدرين : انتى اتجنينتىده بابا ممكن
يموت فيهاانا مصدقت انه بداء يفوق
ويخرج من العناية

ليلى : بس هم لازم يعرفو عشان يقفز
جانبك وترفعى قضية تزوير على الولد ده
شدرين : مش هينفع يا ليلى مش هينفع
.....دى فضيحامين هيصدق كلامى
.....والناس مش بتصدق غير الوحش
ومبيصدقو يتكلمووبابا كمان صحته
مش هتسمح بكده

ليلى : طيب وبعدين هنعمل ايه

شدرين بعياط : مش عارفه

ليلى : طيب بس قومى اغسلى وشك كده
وتوضى وتعالى نصلى ركعتين لربنا
وهو هيحلها من عنده

و قامو البنات عشان يتوضو و يصلو و يدعو
ربنا يقف جانبهم

في الكافيه

كريم بيص لهشام بعدم تصديق : انت بتهزر
مش كده

هشام : لا بتكلم بجد

كريم بعصبيه : يعنى انت عملت كده بجد

هشام : اه بس مش عارف حاسس بالذنب

كريم : الذنبانت بتستهيل اصلا

.....حرام عليك يعنى هي عشان البنات

محترمه ومش عجبها وضع ست نرمين

المايل تعملو فيها كده

.....يرضى مين دههو خلاص
الاستهترار يوصلكم انكم تلعبو بشرف و
سمعة الناس

هشام : اهدى بقى هو انا بقولك عشان
تتعصب عليه

كريم بعصبيه : و انت مش عاوزنى اتعصب
.....عاوزنى اطبطب عليك و قولك معلشى
متحسس بالذنبولا اصقفلك و قولك
برافو ...بجد انا عمرى متصورتش انك تعمل
حاجه كده

هشام : انا كنت و خدها لعبه و بسلى وقتى
كريم بعصبيه وهو قايم من مكانه : لا انت
الكلام معاك بقى مستحيلانا ماشى
هشام : كريم استنى يا كريم طب استنى
اوصلك

كريم عند باب الكافيه : شكرا هعرف اروح
لوحدى

و سابه و مشى و هو مضايق اوى وهشام
فضل قاعد سرحان و مضايق

كان فاكر لما يحكى لكريم هيفكر معاه مش
هيقفش عليه كده

و هو قاعد سرحان لقى موبيله بيرن و اسم
نرمين على الشاشه

هشام : هو انا ناقصك يا شيخه انتى
السبب فكل اللى انا فيه ده

و قام قافل موبيله من غير مايرد عليها و
روح على البيت

لیلی قاعده مع شَرین بعد ما هدیت شویه و

بتکلم مامتها تظمنها علیها و تظمن علی

باباها

شَرین : ایوه یا مامابجد بقیت کویس

.....یا حبیبتی متخافیش دی بس دوخه

من التعب و الارهاقالمهم بابا عامل

ایه دلوقتیبجد اتنقل اوضه عادی

.....طب الحمد للهخلاص یا حبیبتی انا

هریح انهارده و هجلكو بکره الصبحلا

مش هبات لوحدی لیلی هتبات معایا هی

کلمت مامتها و وافقتماشی یا

حبیبتیمحمد رسول الله سلام

لیلی : عمو بقی احسن؟؟

شَرین بفرحه : الحمد لله الدكتور طمن ماما

و نقله اوضه عادیه

ليلى : الحمد لله

سكتت شرين شويه و بعدين بصت لليلى :

هو فين الكارت

ليلى : معايا ليه ؟؟

شرين : هاتيه بس

قامت ليلى جابت الكارت من شنطتها و

اداته لشرين

شرين و هى بتبص فالكارت و بتقراء بصوت

عالى : هشام عبد الرحمن سليمانمدير

العلاقات العامه

شرين باستغراب : بصى يا ليلى اسم

الشركه السليمان نفس القب بتاعه

ليلى : طب و ايه المشكله

شدين : يعنى دى يا شركته يا شركة باباه
.....بس الاحتمال الاكبر انها شركة باباه
عشان هو مدير العلاقات العامه مش
صاحب الشركه

ليلى : طيب ما يمكن تبقى شركة عمه مثلا
او حد قريبه

شدين: معتقدشى ده منصبه مديرو هو
اصلا شكله مبيروحشى و مستهتر يعنى
اكيد دلوعة بابا لو حد قريبه اكيد
هيخاف على شركته

ليلى : عندك حق اللى يعمل كده واحد مش
قد المسؤليه و مستهتربس برده
هنستفيد ايه من كل ده

شدين و هى بتفكر : فى فكره فى دماغى
.....بس مش عارفه هعرف اعمالها ولا لاء

ليلی : اللی هی ایه بقی ؟؟؟

الحلقه الثامنہ

تانی یوم الصبح شرین کانت وقفه قدام
الشركه و لسه هتدخل لقت موبيلها بيرن

شرین : السلام عليكمايوه يا ماما
.....لا يا حبيبتى انا هتاخر شويهلا
متقاقيش انا كويسه والله بس عندى
محاضره مهمه هحضرها و هاجى على
المستشفى صدقيني مش بكذب
عليكى حتى فى دوشه و صوت عربيات
حوليه اهوه انا بجد كويسههو بابا عامل
ايه دلوقتىطب الحمد لله
.....ماشى يا حبيبتى هخلص و هجيلك
على طولسلام

شرين قفلت مع مامتها و اخدت نفس
طويل و حاولت تجمد قلبها و دخلت
الشركه

و عند موظف الاستقبال

شرين : السلام عليكم

الموظف : وعليكم السلام

شرين : لو سامحت هو الاستاذ هشام عبد
الرحمن موجود

الموظف : لا يا فندم الاستاذ هشام مش
بيجى من فتره

شرين بأطمئنان : تمام طيب لو سامحت هو
مش صاحب الشركه يبقى والده

الموظف باستغراب : اه يا فندم بس فى
حاجه

شرین : ممکن اقباله ؟؟

الموظف : ثانيه وحده

الموظف مسك التليفون و كلم السكرتيره

الخاصه لعبد الرحمن

و بعد ثوانى خلص و قفل

الموظف : هو عنده اجتماع دلوقتى بس

حضرتك ممكن تستنى عند السكرتيره ولو

فى وقت ممكن حضرتك تقابليه

شرین : شكرا جدا امشى منين ؟؟

الموظف و هو بيشاورلها : حضرتك هتركبى

الاسنسير من هنا الدور الثالث تانى مكتب

على الشمال

شرین بابتسامه : شكرا

شرين فعلا مشت فالاتجاه اللى قال عليه

الموظف و وصلت للسكرتيره

شرين : السلام عليكم

السكرتيره : وعليكم السلام

شرين : لو سامحتى انا عاوزه اقابل استاذ

عبد الرحمن

السكرتيره : فى موعيد سابق

شرين : لاءبس انا عاوزاه فى موضوع

مهم جدا

السكرتيره : ممكن اعرفه

شرين : اسفه موضوع شخصى

السكرتيره : طيب هو عنده اجتماع دلوقتى

..... اتفضلى اقعدى

و تقعد شرین و تعدی ساعه و ساعتین و

ثلاثه

و مفیش امل انها تقابله

و شویه و موبیلها رن تانی

شرین : السلام علیکمایوه یا لیلی

.....لسه مش عارفه ادخلهماما

عماله ترن علیه و مش عارفه اقولها ایه

.....انا اول مره اکذب کده.....طب بصی

انا هعمل محاوله اخیره و لو کده هروح

اوکی سلام

قفلت شرین مع لیلی و قامت تانی

للسکرتیره

شرین : لو سامحتی انا بقالی 3 ساعات

السکرتیره : بجد یا انسه استاذ عبد الرحمن

مشغول جدا

شرین : طب معلشی قولیلوا بس و انا مش
هاخذ من وقته کتیر

السكرتیره قامت ومعاها ملف : انا هدخل
اديله الملف ده و هقوله

شرین بابتسامه : میرسی اوی

و بعد حوالي 10 دقائق خرجت السكرتیره و
دخلت شرین اخيرا لعبد الرحمن

شرین رغم انها كانت متحمسه اوی انها
تدخله الا ان لما وقت الجد جه حسست بخوف
و مكننتشى عارفه هتقوله ايه

شرین بخطوات بطيئه : السلام عليكم

عبد الرحمن و هو باصص فالملف اللی
قدامه : وعليکم السلاماتفضلی اقعدی
.....ثوانی وهکون معاکى

و بعد حوالي 5 دقائق كانت شرين هتموت و
قلبها هيقف من الخوف خلص عبد الرحمن
الورق و وصلها : خيرايه الموضوع
الشخصى اللى عاوزانى فيه

شرين وصوتها متحاش : احم ..هو الموضوع
يخص ابن حضرتك

عبد الرحمن باستغراب : ابنى؟؟.....ابنى مين
شرين و هى بطلع الورقه من شنطتها :
هشاماتفضل

عبد الرحمن اخذ الورقه و بص فيها و بعدين
بصلها بصه ضايقة شرين اووووى

عبد الرحمن و هو بيرمى الورقه : مطلوب
منى ايه

شرين : يعنى ايه

عبد الرحمن : یعنی عاوزہ فلوس ولا حامل و
عاوزه یعترف بالجنین

شرین اول لما سمعت کلامه ا تصدمت و
بقت مش عارفه تقول ایه

عبد الرحمن : انا مش فاهم ایه اللى مطلوب
منى

شرین بتحاول تمسك دموعها : حضرتك
فاهم غلط انا مش جیه استغل
حضرتك او ابن حضرتك انا ضحیه و
محتاجه مساعده

عبدالرحمن بتريقه : ضحیه كلهم
بيقولو كده

شرین و دمعها بداءت تنزل : انا معرفشى
حاجه عن الورقه دى ولا شوفت ابن حضرتك
ده قبل كده عشان اتجوزه انا

مشوفتهوش غير مره وحده فاليوم اللى ادانى
الورقه دى

عبد الرحمن : انا مش فاهم حاجه

.....اهدى كده و فهمينى

شدين حكت لعبد الرحمن كل حاجه من اول

موقفها من نرمين لحد اليوم اللى راحلها

هشام فيه و ادالها الورقه و انها شكه ان ده

انتقام من نرمين

شدين : صدقنى انا مش عاوزه حاجه غير

بس الورقه الاصلو عاوزه ابنك يبعد عنى

و عن طريقى

عبد الرحمن بعد ما حس بالندم : انا اسف

على طريقتى معاكىبس الموضوع

غريب

شرین : حضرتك انا والدى فالمستشفى ولو
سمع عن حاجه زى دى ممكن يموت غير
الفضايحياريت حضرتك تساعدنى نخلص
الموضوع من غير محد يعرف

عبد الرحمن : طيب سبيلى بياناتك و رقم
تليفونك فالسكرتريه و انا هحاول اتصرف
.....متقلقيش

شرین بفرحه : بجد

عبد الرحمن : بجد متخافيش

شرین : متشكره اوى لحضرتكانا

هستاذن انا دلوقتى ...مع السلامه

شرین خرجت و عبد الرحمن فضل سرحان

مش مصدق اللى اتحكاله

" معقول وصل بيك الاستهتار و الاهمال
لكدهماشى يا هشام انا لازم اربيك
من اول و جديد صبرك عليه "

و مسك عبد الرحمن التليفون و اتصل بحد
هو مين بقى هنعرف الحلقة اللى جايه

شرين خرجت و عبد الرحمن فضل سرحان
مش مصدق اللى اتحكاله

" معقول وصل بيك الاستهتار و الاهمال
لكدهماشى يا هشام انا لازم اربيك
من اول و جديدصبرك عليه "

و مسك عبد الرحمن التليفون و اتصل
بالسكرتيره

عبد الرحمن : ابعثلى كريم عمر من
الحسابات حالا

و بعد 10 دقائق كان باب المكتب بيخبط

عبد الرحمن : اتفضل

كريم و هو داخل و باين عليه القلق :

حضرتك طلبتني

عبد الرحمن بنرفزه : اه اقعد

كريم وقلقه زاد : خير حضرتك

عبد الرحمن ادى كريم ورقه : تعرف ايه عن

الورقه دى

كريم مسك الورقه لقها ورقة الجواز العرفى :

انااننا!!!!

عبد الرحمن : قول كل حاجه تعرفها

احسنلك يا كريم

كريم حكى كل حاجه يعرفها عن الموضوع

ده و عن نرمين و كلام هشام ليه اخر مره

عبد الرحمن : یعنی البنت دی بتقول
الحقیقه

کریم باحراج : اهو هی فعلا بنت
محترمه اوی

عبد الرحمن : طب تمامروح دلوقتی
علی مکتبک

عبد الرحمن کلم السكرتیره تانی : الغی کل
المواعید انا هروح دلوقتی

فی المستشفى

شرین و هی قاعده علی السریر و ماسکه

اید باباها : حمد الله ع سلامتک یا بابا

فؤاد بصوت تعبان : الله یسلمک یا حبیبتی

شرین بعیاط : بابا انا محتجالك اوی قوم

بقی وفوق و ارجع وسطنا تانی

فؤاد و هو بیضغط علی ایدها : مالک یا

حبیبتی؟؟

شرین و هی بتمسح دموعها : مفیش بس

..... بس لما تعبت حسیت بکده . ربنا

یخلیک لینا یارب

شریفه : خلاص بقی یا شریخلی بابا

یرتاح

شرین : حاضر یا ماما

شریفه : خدی اختک و روحوا و انا هبات مع

بابا انهارده

فؤاد : و روحوا جامعتکوا و ذاکروا عشان

الامتحانات انا بقیت کویس

شرین : حاضر یا بابابس انت خد بالك
من نفسك و من صحتك

فؤاد : و انتی کمان یا حبیبتی و خلی بالك
من اختك

شرین قامت باست باباها و حضنته و
طلعت بره الاوضه و شریفه وراها
شریفه بقلق : انتی مالک یاشرین

شرین : مالی یا ماما؟؟

شریفه : مش عارفه بس حسه ان فیکى
حاجه زعلانه و مضایقه

شرین : متقلقیش یا حبیبتی انا بس قلقانه
علی بابا

شریفه : مفیش حاجه تانیه

شرین بارتباك : لا مفیش هیكون فی ایه

یعنی

شریفه : ماشی یا حبیبتی روحی انتی

دلوقتی و خدی شهد معاکی

شرین : هی شهد فین اصلا

شریفه : فالکافتريا بتاع المستشفی بتشرب

نسکافیہ عشان مصدعه

شرین : ماشی یا حبیبتی هاخدها و نروح

متقلقیش علینا

شریفه و هی بتحضن شرین : ماشی یا

شری خلی بالك من نفسک و بکره روحی

کلیتک عشان المحاضرات و تعالیلی بعد

کدهو حاوی انتی و اختک تذاکروا شویه

عشان تعوضو الی فاتکو

شرین : حاضر یا ماما مع السلامه

.....
هشام قاعد فى اوضه و بيكلم بنت فالتليفون

و عمال يهزر معاها و يضحك فجاءه دخل

عليه باباه و قفل بسرعه معاها

هشام و هو مقلق من شكل باباه : خير فى

حاجه

عبد الرحمن : ممكن تقولى ايه دى

و رemy فوشه ورقه الجواز

هشام و هو مصدوم : انت جبت منين الورقه

دى

عبد الرحمن : ده اللى يهمكو

ميهمكشى البنت المحترمه اللى عاوز

تفضحها عشان بتلعب

و مسكه من ياقة التيشرت : انا مش فاهم
انت بتعمل كل ده ليه بتعاقب مين
.....لحد امتى هتبقى مستهتر و مش قد
تصرفاتك اخوك اللى اصغر منك ارجل منك
.....انت ايه ده

هشام و هو بيبعد ايده عنه : والله مش ذنبى
انى متربتشىو لو انا فعلا مش متربى
فده مش غلطى ده غلطكم انتم لانكم
معرفتوش تربونى كويس

عبد الرحمن : هات الورقه الاصل

هشام ببرود : ليه

عبد الرحمن بنرفزه : بقولك هات الورقه

هشام خرج الورقه و رماها على السرير عبد
الرحمن خادها : تمامانا فعلا معرفتش
اربيك بس من انهارده هربيك من اول و

جدید و هصلح غلطیهات مفتاح
العربيه

هشام : و ده ليه كمان

عبد الرحمن : هو كدهو اعمل حسابك

انا واقفت كل حساباتك فالبنوك و كل

الكرديت اللي معاك مش شغاله

و سابه و خرج من الاوضه و هو على اخره

.....

شرين قاعده بتذاكر في اوضاتها بس مش

عارفه تذاكر خالص و شويه و موبيلها يرن

شرين : السلام عليكم

ليلى : وعليكم السلاماخبارك ايه يا

شرى

شرین : الحمد لله يا لولو ماشى الحال
بس مش عارفه اركز خالص الموضوع ده
شاغل بالى اوى

ليلى : معلشى يا شرى ان شاء الله هتتحل
شرین : ان شاء الله

ليلى : هو باباه لسه مكلمكيش

شرین : لا لسه بس هو لحق يابنتى ده
شكله راجل مهم كده انا كنت مرعوبه و انا
عنده اكيد مش فاضى استنى كده يا لولو
عندى ويتنج رقم غريب هشوف مين و
هكلمك تانى .سلام

ليلى : اوكى سلام

شرین قفلت مع ليلى و ردت على الرقم

شرین : السلام عليكم

عبد الرحمن : وعليكم السلام .ازيك يا شرين

انا عبد الرحمن

شرين : اهلا بحضرتك

عبد الرحمن : اخبار باباکی ايه دلوقتی؟؟

شرين : الحمد لله احسن هيخروج من

المستشفى كمان اسبوع

عبد الرحمن : ربنا يشفيه . بصى يا شرين انا

جبت الورقه من هشام و هي معايا دلوقتی

شرين بفرحه : بجد .انا مش عارفه اشكر

حضرتك ازای

عبد الرحمن : تشكرينى على ايه ده انا اللى

مش عارف اتاسفلك ازای . المهم انتى

دلوقتی خلیکی مع والدك و ركزى فى

مذاكرتك و اطمنى خالص من ناحية

الموضوع ده و ان شاء الله لما تخلصى

امتحانات تجیلی الشرحه عشان عاوزك فی
موضوع مهم

شرین باستغراب : حضرتك عاوزنی انا ؟؟

بعد حوالی شهر

كانت شرین خلصت امتحاناتها وباباها بقی
الحمد لله احسن كتیر

واتفقت مع عبد الرحمن انها تروحله الشرحه

عشان عاوزها فی موضوع مهم جدا

شرین وهی مستنیه عند السكرتییره

والمردی اكثر توتر وقلق مش عارفه ممكن

عبدالرحمن یطلب منها ایه

وشویه ودخلت شرین : السلام علیکم

عبد الرحمن والمرادى بترحيب كبير لشرين

وترها اكثر:وعليكم السلاماتفضلى يا

شريناخبارك ايه واخبار بابا ايه

شرين بتوتر: الحمد لله تماموبابا

احسن الحمد لله

عبد الرحمن : انا عاوزك فى موضوع مهم

.....واتمنى انك توافقى عليه

شرين : خيراتفضل

عبد الرحمن : عاوزك تتجوزى هشام

شرين وهى مش مستوعبه كلامه : نعم؟؟؟

عبد الرحمن : هجوزك لهشام ابنى بس

رسمى

شرين بخضه : ليهلا طبعا

عبد الرحمن : بصى هو ديل وفى مصلحتك

وانا واثق انك ذكيه وهتوافقى

شرين ساكنه ومش عارفه تقول ايه

عبد الرحمن : بصى وبساطه كده انا عاوزك

تتجوزى هشام لمدى معينه سنه مثلا وطبعاً

اهلك مش هيعرفو حاجه عن الكلام ده

.....انا هاجى مع هشام ونتقدمك رسمى

وكل اللى تطلبية واهلك عاوزينه هعملهولك

شرين باستغراب : بس ليهوايه اللى

يخلينى اوافق على كده

عبد الرحمن : بصى هى مصلحه للطرفين

وقام من مكتبه وقعد فالكرسى اللى قدام

شرين

عبد الرحمن : هشام ابنى انا معرفتش اريبه

وانا معترف بده وانتى شخصيتك عجبانى

ومحترمه وممكن تساعدينى اننا نغيره

ويبقى راجل ويتحمل المسؤليه

شرين : بس انا مالى بكل دهانا ليه

اتجوز اكر واحد كان هياذيني واكر واحد

بكرههانا اسفه انا مش هقدر

عبد الرحمن بضحكه صفره : متنسش ان

ورقة الجواز العرفى لسه معايه

شرين بعصبيه : حضرتك بتهدداني؟؟

عبد الرحمن : مش تهديد ولا حاجه

.....بصى انا هعينك هنا فالشركه

بمرتب3000 جنيه ده غير انك هيتقدملك

احسن شبكه وكمان الفيلا بتاع هشام جاهزه

من كل حاجه انا مش عاوزك غير بشنطة

هدومك وكمان هكتبلك مؤخر كبير عشان

عند الطلاق تخديه

شرین : حضرتك انا ميهمنيش كل ده
.....انا مش هعيش مع واحد زى ابنك انا
بجد بكرهه

عبد الرحمن : انا مش هاخذ ردك دلوقتي
فكرى شويه فى عرضى وردى عليا كمان
يومين

شرین وهى قايمه وباین عليها الصدمه : ان
شاء الله

عبد الرحمن : شرین اتمنى انك توافقى
شرین بحزن : عن اذن حضرتك

شریفه قاعده فى اوضتها وسمعت صوت
الباب قامت تشوف مين
شریفه : شرین انتى جيتى

شرین : اه یاماما

شریفه : تعالی یا شرینانا عاوزاکی

ودخلت اوضاتها ووراها شرین

شرین : خیر یا ماما

شریفه :انتی نتیجتک هتبان امتی؟؟

شرین باستغراب : یعنی شهر کدهلیه

؟؟

شریفه وهی سرحانه : شهر

شرین : فی ایه یاماما قلقتینی؟؟

شریفه : بصی یا شرینانتی مبقیتیش

صغیرهبصراحه کده من کام یوم باباکی

عرف انهم هیحلوه علی المعاش بسبب

ظروفه الصحیه

شرین : ایه

شريفه : المشكله بقى ان المعاش نص
تقريباً مرتب باباكى انا مش عارفه هتصرف
ازاى وحتى المبلغ اللى كنا
محوشينه عشان جوازك انتى واختك جزاء
كبير منه اتصرف فى المستشفى وتعب
باباكى انا مش عارفه اعمل ايه وخايفه
باباكى يشيل الهم يتعب تانى

شرين : وبعدين يا ماما

شريفه : مش عارفه انا كان عندى امل انك
تشتغل وتساعدينا بس ياترى هتلاقى شغل
بالسرعه دى

شرين وهى بتفكر افكرت عرض عبد
الرحمن بس لما افكرت هشام حاولت
تنسى الحل ده

.....

عدی یوم وشرین محتاره ومش عارفه تنام
من کتر التفکیر

وهی سهرانه بتکلم لیلی وبتفکر معاها
عشان حسه انها تعبت اوی ومش عارفه
تشارك حد معاه غیر لیلی اللى تعرف کل
حاجه من الاول

شرین : انا تعبت اوی یالیلییارب

اموت وارتاح من اللى انا فيه ده

لیلی : حرام علیکیاستغفری ربنا

شرین : استغفر الله العظيمبس لیه

بجد بیحصلی کل ده کل مقول

خلصت مشکله تطلعلى مصیبه

لیلی : بس یا شری الکلام مش هینفع

.....قومی صلی رکعتین کده وقری قراءن

وحاولی تنام کویس وبکره الصبح روحی

الشركه واللى هيطلع وقتها يبقى هو ده
اللى ربنا كتبها لك

شرين : انا فعلا تعبت اوى وعاوزه اسيبها

على ربناربنا يسترها يارب

ليلى : امين ياربخالى بالك من

نفسك وطميننى عليكى بكره

شرين : ان شاء الله مع السلامه

ليلى : سلام

بعد حوالى اسبوع

عبد الرحمن يدخل اوضه هشام

عبدالرحمن من غير نفس : جهز نفسك بليل

الساعه 8 هتيجى معايا مشوار

هشام باستغراب : مشوار ايه

عبد الرحمن : هخطبك

هشام وقف متنح ومش مصدق اللى بيقوله

: انت قولت ايه

عبد الرحمن وهو خارج من الاوضه :

هخطبك

بعد حوالى اسبوع

عبد الرحمن يدخل اوضه هشام

عبدالرحمن من غير نفس : جهز نفسك بليل

الساعه 8 هتيجى معايا مشوار

هشام باستغراب : مشوار ايه

عبد الرحمن : هخطبك

هشام وقف متنح ومش مصدق اللى بيقوله

: انت قولت ايه

عبد الرحمن وهو خارج من الاوضه :

هخطبك

جری وراه هشام : یعنی ایهو ازای

.....ومین دی اللی هخطوبها

عبد الرحمن : هتعرف بعدین

هشام بنرفزه :ازای یعنیانا مش

هروح فی حته

عبد الرحمن : یبقی تلم هدومك وتطلع بره

البيتوشوف بقی هتعیش ازای

هشام : هو ایه الذل ده ؟؟

عبد الرحمن : هو مش انا معرفتش اربیک

ادینی بحاول اصلح غلطتی

وسابه ومشی ودخل اوضته فریده قبلته

فریده : ها عملت ایه ؟؟

عبد الرحمن : قولته

فریده : وهو عمل ايه ؟؟

عبد الرحمن : هيعمل ايه يعنى اكيد هيوافق

انا قولته لو موافقشى هطرده من البيت

فریده بخضه :ايه وانت هتعمل كده

فعلا؟؟

عبد الرحمن بتحدى : اه

فریده :ازای يعنى وهيعيش ازای وانت واخذ

منه الفلوس وكل حاجه

عبد الرحمن : اهو يتعلم يعتمد على نفسه

ولو مره فى حياته

فریده : هى البننت وافقت

عبد الرحمن بيحكى اللى حصل من شرين

فلاش باك

شرین فی مکتب عبد الرحمن وباین علیها
التعب والتوتر

عبد الرحمن: ها یا شرین قرارتی ایه

شرین تسکت شویه وتسرح وبعد شویه
تفوق علی صوت عبد الرحمن

عبد الرحمن : ها یاله قولیلی هتعملی ایه

شرین : انا موافقهبس عندی شرط

عبد الرحمن : شرطشرط ایه

شرین : حضرتك تكلم بابا وانا ملیش دعوه
بالموضوع ده

عبد الرحمن : وهقوله ایه

شرین : ممكن حضرتك تقوله ان هشام
قريب وحده صاحبتی وشافنی وعاوز
یخطبنی كده یعنیبس عشان خاطری

محدثش يعرف اى حاجه عن اتفاننا او
موضوعى مع هشام

عبد الرحمن : ماشى يا شرين

شرين انا هكتب لحضرتك رقم البيت
وممكن تقول انك جبته من صاحبتى دى
عبد الرحمن : خلاص يا شرين اللى تحببته
.....انا هتكلم انا مع بابا واضبط كل حاجه

ويرجع تانى عبد الرحمن لفريده

فريده : وانت عملت ايه مع باباها

عبد الرحمن : عادى كلمته وادبته اسمى
عشان يسال علينا وقال لشرين وطبعا
وافقت وحدد معايا انهارده عشان نروح
نقابلهم

فریده : طیب تمامربنا یستر بقی

وهشام یعقل کده ومیعملشی مشکله

عبد الرحمن : لا متقلقیش هو غصب عنه

هیوافق وهیسمع کلامنا

فریده : انا مش مصدقه ان ابنی عمل کل ده

عبد الرحمن : لا صدقیوانتی مستنیه

تكون ایه نتیجه لاهمالك لولادك واهتمامك

باصحابك والنوادی طول الیوم

فریده بنرفزه : یا سلام بقیت انا السبب

عبد الرحمن : انا وانتی السبب ولازم نفوق

ونعمل حاجه بقیقبل میضیع

خالص

فریده : ربنا یستر

في بيت شرين كل حاجه جهزه والكل فرحان

ما عدا شرين طبعا

ومامتها كانت حسه بکده

شرين في اوضتها بتجهز قبل ما الناس يجو

وتدخلها مامتها

شريفه : بسم الله ما شاء اللهزى

القمر يا حبيبتى

شرين بتبتسم لمامتها ابتسامه حزينه

شريفه : مالك يا شرينانتى مش

مبسوطهلو مش موافقه انا هقول لبابا

ونرفضعادى يا حبيبتى

شرين : لا يا ماما موافقهانا بس

مخضوضه من الموقف دى اول مره ابقى

فالموقف ده

شریفه : هو انتی تعرفی العریس

شرین : اه شوفته مره فالکلیه

شریفه : یعنی عجبک ومرتاحاله

شرین : اه یاماما هو باین علیه محترم اوی
وکمان بابا سئل علی باباه وطلع محترم اوی

شریفه : ربنا یوفئک یا حبیبتی یارب

شویه وشهد جات ودخلهم

شهد بفرحه : ماما العریس جه وانا دخلتهم

الصالونایه ده ده امور اوییا

بختک یا بت یا شیری

شریفه : عیب یا بتانا هقوم ادخلهم

وانتی نص ساعه کده وتعالی ماشی یا

حبیبتی

شرین : ماشی یا ماما

.....
فالصالون عبد الرحمن وفريده وشريفه
وفؤاد الكل قاعد يضحك ويتكلم وهشام
قاعد ساكت وهو مش فاهم اى حاجه
وشويه وتدخل شرين : السلام عليكم

هشام يقوم يقف ويتنح وهو مش مصدق
ان شرين هى العروسه

عبد الرحمن وهو بيحاول يدارى صدمة ابنه :
ايه ياهشام العروسه زى القمر دى ليك حق
تقوم تقف وانت مبهور بيها كده

هشام وهو بيحاول يفوق من صدمته : ايه

وبيتسم ايتسامه وهو بيبيص لشريفه وفؤاد
ويقعد تانى مكانه

فریده : ماشاء الله زى القمر تعالى يا
شرين اقعدى جانبى

عبد الرحمن وهو بيىص لفؤاد : نتكلم بقى
فالمهم انا عاوز اطلب ايد الانسه
شرين لابنى هشام

فالصالون عبد الرحمن و فریده و شريفه و
فؤاد الكل قاعد يضحك و يتكلم

عبد الرحمن و هو بيىص لفؤاد : نتكلم بقى
فالمهم انا عاوز اطلب ايد الانسه شرين
لابنى هشام

فؤاد : و ده شرف ليا انت متعرفشى انا
مرتحلکم ازای

عبد الرحمن : الله يخليك و ده احساسى
برده بص بقى انا عاوز شرين بشنطة
هدومها

فؤاد : بس انا لازم اجهز بنتى و اجبلها كل
حاجه

عبد الرحمن : اسمعنى بس هشام عنده
الفيلا بتاعه و انا هجهزها من كل حاجه و
كمان وظيفة شرين عندى فالشركه

شرين و هى بتبص لباباها : هو انا ممكن
اقول حاجه

عبد الرحمن : قولى يا عروسه اومرك مجابه
فؤاد بيصلها بابتسامه انها ممكن تتكلم و
هشام بيصلها عنده فضول هتقول ايه
شرين : بعد اذن حضرتك انا مش عاوزه
اعيش فالفيلا

عبد الرحمن باستغراب: ليه لو مش عجاكى
ممکن اشوفلك فيلا تانيه

شرين : لا مش كده انا عاوزه شقه صغيره

عبد الرحمن : ليه حد يرفض الفيلا و يطلب
شقه صغيره

شرين : معلشى انا كده هبقى مرتاحه اكثر
.....انا مش هقدر على شغل الفيلا و كمان

هبقى فالشغل الصبح

عبد الرحمن و هو بيضحك : و مين قالك
انك هتشتغلى فيها انا هجبلك شغاله

شرين : لا معلشى محبش يكون فى حد
غريب فى بيتى بعد اذن حضرتك توافق ولا
رايك ايه يا بابا

فؤاد : انا اللى يهمنى راحتك يا بنتى

عبد الرحمن : خلاص مفیش مشكله انا
هشوفلك شقه صغيره و تكون قريبه من
باباكي و مامتك كمان اي حاجه تانيه

شرين : لا شكرا

عبد الرحمن : خلاص يا حج فؤاد اتفقنا

فؤاد : على بركة الله اتفقنا

عبد الرحمن : تمام يبقى نقراء الفاتحه و
الخطوبه الخميس اللي جاي و الفرح و كتب
الكتاب بعد شهر

شريفه : بالسرعه دي

عبد الرحمن : خير البر عاجله ولا في مشكله

فؤاد : لا مفیش مشكله نقراء الفاتحه

قراؤوا الفاتحه و هشام قاعد حاسس انه

فدنيا تانيه مش مصدق ان كل الكلام ده

يخصه و ان اللى هيتجوز كمان شهر ده
يبقى هو مكنشى عارف يضحك ولا يعيط
ولا يقوم يزعق و يقول انا مش هتجوز كل
اللى كان بيعمله انه ساكت و بيتفرج و
ابتسامه غبيه على شفایفه

بعد ما نزلوا من عند شرين كلهم فالعربيه

فریده : مبروك يا هشام

هشام ساكت و مش بيرد و بصوص من

الشباك

و بعد شويه هشام : انا عاوز انزل اتمشى

شويه

عبد الرحمن : هتروح فين؟؟

هشام بنرفزه : فى اى دهيه انا عاوز انزل

عبد الرحمن ركن ع جنب و نزل هشام

عبد الرحمن : هشام

رجع هشام تانى لباباه : نعم

عبد الرحمن : خلى الفلوس دى معاك

ومتتاخرشى

هشام خد الفلوس و هو ساكت لانه فعلا

مكنشى معاه ولا مليم و مشى .

مشى هشام و راح الكافيه اللى دايمما بيقعد

فيه كان عنده امل يلاقى كريم و يتكلم معاه

لانه اقرب واحد ليه بس ملقاش حد

دخل قاعد وهو سرحان و شويه فاق من

سرحانه لقى نرمين قدامه

نرمين : سرحان فايه كل ده

هشام بدون وعى : انا خطبت

نرمین بنرفزه : نعم انت بتستعبط بقالی شهر
و اکر بدور علیک و قافل موبایلک و مش
معبرنی و فالآخر تقولی خطبت

هشام بنرفزه: بقولک ایه انا مش فایق للکلام
بتاعک ده انا فیا اللی مکفینی

نرمین وهی بتشد ناعم : طب خلاص اهدی
احکیلی ایه اللی حصل

و حکى هشام لنرمین کل حاجه

نرمین بضیق: یعنی احنا نعمل فیها المقلب
و تقلبه علینا انت لازم ترفض الجوازه دی

هشام : مش هینفع

نرمین : یعنی ایه مش هینفع انت البت
عجباک ولا ایه .الجوازه دی علی جتتی

هشام : خلاص ماشى انا هرفض الجواز و
ابويا يحرمنى من كل حاجه و اترمى فالشارع
هتبقى تصرفى عليا

(هشام قالها كده عشان هو عارف ان نرمين
بتجرى وراه عشان فلوسه و من غير
الفلوس ده ميلزمهاش)

نرمين : لا طبعا .انا قصدى خلاص بقى
اتجوزها و خلاص

هشام بنرفزه: انا كنت عارف انك هتقولى كده
ممکن بقى تخفى من وشى

نرمين : ياهشام انا بحب—

هشام : اسكتى بقى مش عاوز اسمع
صوتك انتى السبب فى كل ده مش عاوز
اشوف وشك تانى

و سابها هشام و مشى من الكافيه و هو

على اخره

و يجى يوم الخميس

عملو خطوبه عائليه جدا فى بيت شرين و

هى برده اللى صممت ع كده

مكنشى حاضر غير هشام و باباه و مامته و

اخوه و كريم صاحبه و طبعا شرين و باباها و

مامتها و اختها و ليلى و عم شرين و خالتها

و بس.

قعدو هيسو شويه و كل كان فرحان و

مبسوط ماعدا العريس و العروسه و طبعا

ليلى و كريم اللى عارفين كل حاجه عن

الموضوع

و عدى اليوم و بعد ما خلصو الخطوبه

عبد الرحمن : فؤاد ياله بقى تعالو انا عزمكو

ع العشا

فؤاد : لا مش هقدر ان تعبت اوى انهارده

عبد الرحمن : طب ينفع اخد البنات

وهوصلهم لحد البيت

فؤاد : مفيش مشكله شرين خلاص بقت

بنتك

عبد الرحمن : اكيد طبعا متقلقش مش

هنتاخر

فى مطعم فخم جدا

هشام و شرين و عبد الرحمن و فريده و

شهد و احمد قاعدين بيتكلمو و بيتعشو

شهد كانت عماله تتكلم و تهزر و احمد كمان
و الاب و الام مبسوطين و شرين كل شويه
ترد ع شهد او تضحك ضحكه مجامله و
خلاص و هشام قاعد ساكت سرحان و
بيلعب فى الطبق و مش بياكل

عبد الرحمن : هشامهشام

هشام بيفوق من سرحانه وهو بيص لعبد
الرحمن : ايوه

عبد الرحمن : تعالى انت و شرين عاوزكم فى
موضوع

عبد الرحمن : تعالى انت و شرين عاوزكم فى
موضوع مهم

قام هشام و شرين و عبد الرحمن و قعدو
على تربيزه تانيه

عبد الرحمن : في حاجات عاوزين نتفق عليها
. اولاً كده انتم هتتجوزوا لمدة سنه بس و
فاى وقت لو شرين قالت انها عاوزه تنفصل
انا هبقى معاها . انت هتشتغل فالشرکه
بمرتبه 5000 جنيه بس هيبقى الوضع
مختلف المره دى لو غبت من الشغل
هيتخضم من مرتبك و اى غلطه هتتخسب
عليك يعنى هتتعامل كاي موظف فالشرکه
و اعمل حسابك انك هتبقى مسؤل عن
بيت و مصروف البيت و كل حاجه تطلبها
شرين منك هتجبهلها

و شرين هتشتغل فالشرکه بمرتبه 3000
جنيه بس مش هتصرف حاجه على البيت
يعنى الفلوس دى بتاعها تتحكم فيها زى
مهى عاوزه

هشام بغیظ: اشمعنا بقى و انا هصرف عليها

بتاع ايه

عبد الرحمن : عشان انت الراجل ولا انت

عندك رائي تانى

هشام سكت و معرفشى يرد

عبد الرحمن : كل يوم هتوصلها معاك

الشغل و طبعا هتستناها تروح معاك انت

عارف لو عرفت انها روجت فيوم لوحدها

هشام بنرفزه : هو انا هشتغل سواق عندها

عبد الرحمن : اه اذا كان عجبك

هشام و هو بيبيص لشيرين : انا مش عارف

ايه الهم ده

عبد الرحمن : اعمل حسابك انت و هى

تتعاملوا بطريقه كويسه قدام اهلها هم

میعرفوش ای حاجه مش عاوزنهم یخدو
بلهم و تعاملهم باحترام انت فاهم و لو
شرین جات تشتکیلی منک فی یوم هتبقی
لیلتک سوده

هشام : یا سلام و هی مین دی یعنی عشان
تعمل فیا کل ده عشانها دی وحده
استغلاویه و بتعمل کل ده عشان الفلوس
شرین بغیظ : احترم نفسک و مین اصلا
عمل کل ده من الاول

هشام : استعبطی بقی ده انتی قلبتی
اللعبه کلها لمصلحتک و انا اللی کنت فکرت
طیبه

عبد الرحمن : هشام لو اتکلمت تانی
هتخلینی افقد اعصابی اسکت احسنک
هشام : ادینی اتزفت و سکت

عبد الرحمن و هو ببيص لشرين : معلشى يا

شدين متزعليش عاوزه حاجه تانيه

شدين : اه انا عندى شرط قبل كتب الكتاب

هشام : اه طبعا اتشرطى ما كلنا هنمشى

بامرك بعد كده

عبد الرحمن : شرط ايه قولى

شدين : الجواز هيبقى على الورق بس

هشام بعصبيه : ازاي يعنى و ده من ايه

شدين : ما انا مش هيנفع اتجوز اكر واحد

بكرهه فالدنيا

هشام : ده على اساس انى بموت فيكى

يعنى

شدين : طب و ايه اللى مضايقتك كل واحد

يعيش فحاله

هشام : لا مش كل حاجه هتقوليه هتتنفذ و
ده حقى و هخده

شرين : ده على جتى معلشى يا عمو انا
مش هوافق على كتب الكتاب الا بالشرط ده
هشام : هو انتى بتتامرى على ايه محسسانى
ان مفيش زيك ده انا البنات بيترمو ورايا و
يتمنو يكلمونى

شرين : يا سيدى انا وحشه و استغلاليه و
زى الزفت هتموت عليه ليه بقى متوافق و
خلاص

هشام بتريقه : هموت عليكى انتى ليه يعنى
على ايه يا حسره ماشى انا موافق انا اصلا
مش طايق اشوفك

شرين : خلاص تمام كل واحد ببقى فى حاله

عبد الرحمن : و هو ببصلهم ارتحتوا ممكن
بقى تتهدو شويه شهد و احمد هيخدو بالهم
ايه ده انتم تعصبوا بلد

و سابهم و مشى و شرين قامت وراه و
راحت تقعد معاهم و هشام فضل قاعد و
هو سرحان ومضايق و مش طايق شرين ولا
حتى باباه

وفات اسبوع و عبد الرحمن لقى الشقه و
عجبت شرين و كان كل يوم تنزل شرين و
شريفه و شهد مع فريده و هشام عشان
يجيبو العفش و يفرشو الشقه هشام كان
بداء ياخذ على شهد و شريفه و كان بيتكلم
و يهزر مع شهد عادى بس يجى لحد شرين
و هم الاتنين كانو بيتجاهلو بعض بس

مکنوش بیحولو ببینو کده قدام شریفه و

شهد

و عدت الايام و اتفرشت الشقه و کل حاجه

بقت جاهزه

و قبل الفرخ بیوم کان الکل فرحان و زغریط

و هیسه و الاغانی شغاله عند شرین فالبیت

و شرین قاعده فی اوضاتها مع لیلی

شرین : لیلی انا خایفه اوی انا عامله نفسی

قویه و مش هاممنی حاجه بس کل مفتکر

انی خلاص بکره هعیش مع اکثر واحد بکرهه

فی حیاتی بموت من الخوف

لیلی : حسه بیکی یا شرین بس کنتی

هتعملی ایه

شرین : ربنا یهدی الحال و تعدی الفتره دی

علی خیر

لیلی و هی بتحضنها : امین یارب

لیلی : یاله بقی قومی کده و قعدی بره مع

الناس عشان محدش یقول انک متجوزه

غصب عنک

شرین بحزن : حاضر هقوم اهوه

تانی یوم شرین طبعا من الصبح فالکوافیر و

معاها شهد و لیلی و خلصوا و کانو مستنین

هشام عشان یخدومهم بس الوقت عدی و

محدش جه

شرین قاعده قلقانه و لیلی و شهد بیهدوها

لیلی : اکید فی حاجه عطلته زمانهم جاین

شهد : طب متکلمیه یا شری

شرین : مش معایا نمرته

شهد باستغراب : بجد ازای یعنی امال
بتتکلمو ازای الفتره اللى فاتت دى

شرین عشان تدارى على ان مفیش اتصال
بینهم : اصل هو غير رقمه امبارح و نسیت
اخذہ منہ

شهد : طب و بعدین لیكون حصل حاجه
لیلى : بس یا شهد احنا بنظمنها ولا بنقلها
اکتر

شهد : مش قصدی واللہ
و بعد تفکیر و حیره شهد: انا هکلم بابا و هو
یکلم عمو عبد الرحمن

هشام قاعد في اوضته لابس البدله و عمال
يلف سجائر بانجو و يشرب و تقريبا كده كان
ضارب كل مخدرات ممكنه

دخل عليه احمد و هو فرحان : ياله يا عريس
العروووو.....

احمد بخضه : ايه اللي انت بتشربه ده

هشام بيضحك بشكل هستير : مفيش
بظبط العريس

احمد : انت اتجنينت بابا لو شافك هتبقى
ليله سوده

احمد مسك موبيله و اتصل بكريم بسرعه

احمد : الو ايوه يا كريم انت فينتحت

.....طب اطلع بسرعه انا فاوضة هشام

.....ياله بسرعه هتفهم لما تيجى

مفیش دقایق و کان کریم فی الاوضه

کریم : یا نهار اسود هو عمل ایه

احمد: مش عارف هو شرب ایه بس ده مش

فی وعیه هنعمل ایه

کریم : لو راح الفرخ بالمنظر ده هتبقى

فضیحه

قام احمد و کریم مسکو هشام و قلعه

جاکت البدله و دخلوه الحمام و حطو دماغه

تحت الحنفيه

هشام : بس بقى هضيعولى الدماغ

کریم : اسکت انت بقى احمد روح خلى اى

حد يعمله كوباية قهوه

و رجع بعد شويه احمد بالقهوه و هشام فاق

شويه

كريم : احنا اناخرنا اوى على شيرين

هشام : و ايه المشكله

احمد : ياله قوم عشان نازل و بنا يستر و

تعدي الليله دى على خير

البنات فى الكوافير قلقانين من تاخير هشام

و محدش معاه نمرة عشان يطمئن عليه

شهد: انا هكلم بابا و هو يكلم عمو عبد

الرحمن

و لسه شهد بتتصل سمعت صوت عربيات

و هيصه عرفت ان هشام جه و خرجت

بسرعه عشان تطمئن

خرجت شهد شافت احمد : ايه يا احمد

اناخرتوا كده ليه كنا قلقانين اوى

احمد : طب ياله عشان التاخير شرين

خلصت

شهد : اه من بدرى و شويه وجه هشام و

خرجت شرين و كانت قمروه اوى

هشام اول ماشافها و بصوت على : الله هى

العروسه الحلوه دى مراتى

شرين بخوف مسكت ليلى : هو ماله شكله

مش طبيعى

ليلى : مش عارفه ربنا يستر

هشام راح مسك ايدها و ركبوا العربيه و

الكل ركب العربيات و طلوعوا على القاعه

الزفه عدت على خير و كريم و احمد واقفين

جانب هشام عشان لو عمل اى حاجه و

شرين كانت خايفه و طلبت من ليلى

متسبهاش

شويه و شرين و هشام قاعدين فالكوشه
جم عليهم شويه بنات قرايب و اصحاب
هشام بس كانو افراوى فى لبسهم كان
عريان جدا و اخدوه و بداؤ بقى الرقص و
طبعا هشام مكنشى متوصى اصلا
شرين فضلت قاعده مكانها و ليلي قاعدت
جانيتها

شرين بغیظ : شایف المناظر

لیلی : و انتی متغازه لیه غیرانه

شرین : غیرانه ایه بس و زفت ایه بس انا
شکلی ایه دلوقتی انتی عاجبک تصرفاته انا
حسه اصلا انه شارب حاجه

لیلی : شاربشارب ایه یعنی

شرین : مش عارفه بس مش منظر واحد
طبیعی ابدانا خایفه بابا و ماما یخدو
موقف من تصرفاتوا دی

کریم و احمد راحو لهشام

احمد: اهدی بقی شویه مینفعشی اللی
بتعمله ده

هشام: بعمل ایه فرحی و فرحان و برقص
ایه المشکله

کریم : مینفعشی کده شرین شکلها مضایق
و اهلهما کمان مضایقین من تصرفاتک

احمد : یاله تعاله معایا اقعد جانب عروستک
بقی و بلاش فضایح خالی اللیله تعدی علی
خیر

هشام مشی و قعد جانب شرین و هو مش
طایق نفسه

و احمد و كريم حاولو يخلصو الفرح بدرى
بدرى قبل متحصل اى حاجه
خلص الفرح و الكل روح و وصلو العريس و
العروسه على بيتهم

شرين قاعده على الانتريه قلقانه و خايفه
شويه و يقرب عليها هشام و يقعد جانبها

هشام : تعرفى انك حلو اوى انهارده

و بيقرّب منها قامت شرين زقته و ضرباه
بالقلم

هشام : انتى اتجنينتى

شرين : لا انا بفوقك لان واضح انك شارب
حاجه

هشام بتحدی : اه شاربشارب کل
حاجه ممکن تتخیلهاشارب عشان
انسی اللى انا فيه انتی لیه فوقتینی لیه
متسببینی اعیش فعالم تانی و انسی کل
القرف اللى انا فيه

شرین : قرف و مین السبب فالقرف ده مش
انتانت لیه عایش دور الضحیه

شرین بداءت تعیط : انت دمرت حیاتی
بسبب لعبه و تسلیه منك خلتنی اعیش
حیاه مکنتش اتمناهاخلتنی انسانه حقیره و
مستغله و بتجرى وراء الفلوس انهارده کان
یوم فرحی الیوم اللى بتحلم بیه ای بنت
حلمی بالفستان الایض و الراجل اللى بحبه
و هعیش معاه طول عمری ضیعته منی
خلیت احلی یوم فحیاتی اکثر یوم بکرهه و
بکرهه نفسی فیه خلیت حلمی کابوس و

كل ده ليه عشان لعبه لعبه و انا اللي
دفعت تمانها فوق بقى فوق انت المجرم
مش الضحيه ..انت المجرم

و سابتة شرين و دخلت اوضه الاطفال و
قفلت على نفسها الباب و هى منهاره من
العياط

و هشام فضل قاعد على الانترنت و هو
سرحان فى كلام شرين لحد ما راح فالنوم

.....

تانى يوم تصحى شرين على صوت موبايلها
و هو بيرن و تبص فالساعه تلاقى الساعه 5
العصر

شرين بصوت نايم : السلام عليكمايوه يا
مامااه كنت نايمهانا تمام كويسه

.....هشام اه كويس الحمد لله ماشى

يا حبيتى تنورينى طبعاً ماشى سلام

تقوم شرين تلاقى نفسها لسه بفستان الفرح

وتبص فالمرايه تلاقى الميك اب مبهدل

وشها من العياط طول الليل

تطلع شرين من الاوضه تلاقى هشام نايم

على الاتريه بالبدله زى ما هو

دخلت اخدت شور و غيرت هدومها و صلت

و ظبطت نفسها عشان مامتها لو جات و

هشام برده لسه نايم قربت منه براحه

شرين : انتهشاميا هشام

هشام يقوم مفزوع من النوم : فى ايه ؟؟

شرين بخضه رجعت لوااره : مفيش حاجه

.....قوم غير هدومك عشان ماما هتيجى

دلوقتى

هشام بص فالساعه و دخل على اوضه و

قفل على نفسه من غير ما يتكلم

و بعد نص ساعه كان الجرس بيرن شرين

خبطت على هشام و خرج

شرين : افتح الباب و متنساش المفوض

اننا اسعد ناس فالدنيا

هشام راح فتح و على وشه ابتسامه عريضه

: اهلا وسهلا

شريفه : اهلا بيك يا حبيبي صباحيه مباركه

هشام و هو بياخذ شيل كتير من شريفه :

الله يبارك فيكى يا طنط شهد و عمو فين

شرين خرجت سلمت على مامتها و

حضنتها اوى

شدرين : وحشتيني اوى يا ماما .بابا و شهد

فين

شريفه : فى البيت انا جيت بس عشان

اجبلکم الاکل ده و هروح على طول

شدرين : لا و النبى يا ماما اقعدى معايا

شويه

شريفه : مش هينفع ورايا حاجات هعملها

هجيلك تانى بليل مع بابا و شهد

هشام : طب خلىكى معانا لبليل و شهد و

عمو يجوا براحتهم

شريفه : صدقنى يا هشام مش هينفع انا

همشى بقى و بالهنا و الشفا

مشت شريفه و شدرين اخدت الاكل و جهزته

و حطت على السفره و هشام كان بيتفرج

على التلفزيون

شرين : الاكل جاهز.....انا فالاوضه لو احتاجت

حاجه

هشام باستغراب : مش هتاكلى؟؟

شرين : لا مليش نفس

و سابتة و دخلت اوضه الاطفال و هشام قام

كل معلقتين وقعد يقلب فالاكل شويه و

قام هو كمان دخل اوضته

.....

بليل عند العرسان كان الكل متجمع عبد

الرحمن و فؤاد و شريفه و فؤاد قاعدين

فالصالون و عمالين يتكلمو و يضحكو و باين

علم الفرحة و الانبساط

و فالناحيه التانيه كانت شرين و شهد و

احمد و هشام قاعدين و طبعا شهد بشقوتها

عماله تضحك و تهزر و برده كانو مبسوطين

و شويه و سرحت شرین کانت مبسوطه من
الفرحه اللى اهلها فيها و دى کانت اکثر
حاجه مصبرها على اللى هيا فيه و قاعدت
تتخيل لو هشام ده فعلا حد بتحبه و مفيش
كل المشاكل دى و الاهل كده بيحبو بعض
اكيد کانت هتبقى اسعد وحده فالدنيا
و تفوق و هى مخضوضه من زغزغه شهد

شهد : ايه يا عروسه سرحانه فايه

شرین : انتى مش هتبطلى غلاسه بقى

شهد : لا طبعا مش هبطل .انتى فاکره انک

بقى اتجوزتى بجد و مش هعرف ازغزغک

تانى لا انسى ولا ايه يا هشام

هشام : براحتک يا شهد اختک و انتى حره

فيها

شهد : اخدت كده انا الازن

و بداءت شهد تزغزغ شرين و شرين تضحك

اوى

هشام كان اول مره يشوف شرين بتضحك

بجد من قلبها و كان مبسوط و كان الكل

مبسوط

و بعد شويه و الكل روح و شرين دخلت

اوضتها و قفلت على نفسها و هشام كمان

و عدى كام يوم على نفس الوضع طول

معندهم ناس او حد من اهلهم بيبقو

مبسوطين و يضحكو و يهزرو

و هم لوحدهم كل واحد واخذ جانب و قاعد

فى اوضته

و فى يوم شرين كانت زهقانه اوى قامت

كلمت ليلي

شرین : لولو حبیبتی وحشتینی اوی

لیلی : و انتی کمان .اخبارك ایه

شرین : الحمد لله .انتی فین مشوفتکیش

من یوم الفرچ

لیلی : اصلی سافرت اسکندریه تانی یوم مع

بابا و ماما انا کنت مأجله السفر عشان

الفرچ

شرین بزعل : یعنی مش هینفع تجیلی انا

زهقانه اوی

لیلی : معلشی بقی اول لما ارجع هجیلک

علی طول المهم اخبارك ایه مع هشام

شرین : عادی کل واحد فی حاله

لیلی : ربنا معاکی یا قمر انا هقفل بقی

دلوقتی عشان نزله

شرین : ماشی یا لولو خلی بالك من نفسك
.....سلام

لیلی : سلام

شرین قاعده مضایقه و مش عارفه تعمل
ایه مسك موبایلها تانی و كلمت شهد

شرین : شهود حبیبتی اخبارك ایه

شهد : شری انا تمامانتی عامله ایه

شرین : زهقانه اوی تعالی اقعدی معایا
شویه

شهد : و انا کمان زهقانهبس هو هشام
فین

شرین بارتباك : هشامهشام نایمتعالی
بقی خلیکی جدعه

شهد : خلاص هقول لماما و هاجى مسافة

السكه

شرين : اوكى يا حبيبتى . سلام

شهد : سلام

و فعلا بعد نص ساعه كانت شهد عند

شرين قاعدوا يتكلمو و يهزرو مع بعض زى

العاده

شرين و هى بتضحك : بطلى بقى زغزغه .

والله لو ماسكتى هرش عليكى مايه

شهد : هههههههه متقدرش

شرين : بقى كده طب اهوه

شرين رشت على شهد مايه غرقتها وهى

كمان رشت عليها مايه وفضلو يجرو وراء

بعض

هشام فاوضه سمع صوت جری و تخبیط و
صوت عالی فالصاله طلع جری و هو
مخضوض

هشام وقف یبص علیهم و هم عمالین
یهزروا و یجروا وراء بعض زی المجانین و
هم مش و خدین بالهم من هشام
و فجاءه

هشام فاوضته سمع صوت جری و تخبیط
و صوت عالی فالصاله طلع جری و هو
مخضوض

هشام وقف یبص علیهم و هم عمالین یهزرو
ویجرو وراء بعض زی المجانین و هم مش و
خدین بالهم من هشام
و فجاءه

شرین بتروش علی شهد المایه کلها جات
فوش هشام

شرین حطت ایدها علی بؤها من الصدمه
و شهد فضلت تضحك علی منظر هشام

شرین : انا اسفه بجد مش قصدی احنا کنا
بنهزر

شهد : معلشی بجد یا هشام احنا نسینی
نفسنا احنا بنعمل کده دایما فالبیت

هشام کان شکله متنرفز جدا و دخل المطبخ
و سابهم

شهد : شکله زعل احنا برده غلطنا و نسینا
انه نایم

شرین : انتی السبب عجبك ک

شرین شافت هشام خارج من المطبخ
ومعاه ازازه مایه کبیره وهو بیضحک انا لازم
اخذ حقى

ورش مایه على شهد غرقاه و هی جرت وراه
و مسکت المایه غرقته و شویه وجه غرق
شرین کمان و بقت حرب مایه فالصاله
وبعد شویه کانو خلصو المایه و تعبوا و
قاعدوا على الانتريه

شرین و هی بتبص على الصاله : یا نهار
ابیضالصاله باظت

شهد و هی بتضحک : ههههه البسى بقى انا
هروح

شرین : فالمشمش هتروقيها معايا قبل ما
تنزلى و کمان هجبلک لبس تغیری عشان
متتعبيش

شرین و شهد قامو یمسحو الصاله و

یورقوها و هشام قاعد

شهد : انت هتفضل قاعد كده قوم ساعدنا

هشام : لاء انا ببهدل بس

شهد : احنا هنهزر. قوم یاله

قام هشام و هو ماشی اتزحلق و وقع علی

ضهره

شرین و شهد وقفو یضحکو علیه و مش

قادرین یمسکو نفسهم من الضحك

هشام : طب خالی عندکم دم و تعالوا قومونی

بدل الضحك ده

شهد : اصل شکلک حلو اوی استنی والنبی

اصورك و انزلها علی الفیس

هشام و هو بيقوم : يا سلاماه اه منكم

لله

قام هشام غير هدومه وكانت شهد و شرين

خلصو ترويق الصاله و غيروا هدمهم هم

كمان

شهد : هروح انا بقى

هشام : لا استنى اتغدى معانا

(هشام كان دايمما بيشوف فرحة شرين وحد

من اهلها موجود و كمان عشان يخليها تاكل

لان و هم لوحدهم مكنتشى بترضى تاكل)

شهد : لا مش هينفع

شرين : لا اقعد اتغدى معانا عشان خاطرى

شهد : خلاص ماشى اذا كانت هى دى رغبة

الجماهير

قاعدوا اكلو مع بعض و شرين لاول مره من
يوم فرحها تاكل كويس

تاني يوم

شرين صحت و جهزت الفطار و قاعدت
شويه تتفرج على التلفزيون

و بعدين زهقت و دخلت اوضتها و سابت
الفطار لهشام

و بعد كام ساعه خرجت لقت الفطار زي ما
هو و هشام لسه في اوضته

قاعدة شويه تقلب فالتلفزيون و حست انها
قلقانه و عماله تكلم نفسها

" هو لسه مصحاش لحد دلوقتي ليه "

" طب و انا مالي "

" لحسن يكون تعبان او في حاجه "

" هو انا قلقانه ليه هو حر "

" بس ممكن يكون تعبان بسبب المايه بتاع "

امبارحلازم اخبط عليه "

قامت شرين تخبط على الاوضه

شرين و هي بتخبط : هشامهشام

هشام

مفيش اى رد

مدت ايدها بقلق و فاتحت براحه و مدت

ايدها فتحت النور

لقت هشام نايم على السرير

شرين : هشامهشام انت كويس

هشام بصوت تعبان : مش عارف بس انا

مش قادر اقوم

شرین قربت منه و حطت ایدها علی وشه

شرین بخضه : ایه ده انت سخن اوی

هشام حاول يعدل نفسه علی السریر

شرین : انا ههلبس اجبلك دواء من

الصیدلیه و هاجیانت حاسس بایه تانی

هشام : زوری وجعنی و حاسس بدوخه

شرین : طیب خلیک زی مانت و انا مش

هتأخر

شرین فعلا دخلت لبست و نزلت لاقرب

صیدلیه جبت دواء للبرد و السخنیه و جابت

ترموتر للحراره و بعد نص ساعه کانت

فالبیت

هشام کان نایم و مش حاسس بای حاجه

شرین لقت حرارته 39

ادتله الدواء و فضلت تعمله كمدمات طول
اليوم لحد ما تعبت و نامت جانبه

تانی یوم الصبح

هشام بيتقلب و حاسس ان جسمه كله
بيوجعه بيبص جانبه شاف شرين قاعده
نص قاعده و نايمه على دراعها و ماسكه
المنديل اللي كانت بتعمل بيه الكدمات

هشام بتعب : شرينيا شرين

شرين بخضه : ايهانا فين

قامت عدلت نفسها وكانت ماسكه ايده اللي
وجعتها من النومه عليها : انت بقيت كويس

هشام : اه احسن انتى ايه اللي نيمك كده

شرين : مش عارفه هتلاقى راحت عليه نومه

قامت شرین : انا هقوم احضرك الفطار
عشان تاخذ الدواء

هشام كان بيبيص على شرین و مش مصدق
انها عملت كده عشانه ولا اهتمت بيه كده

شويه و جات شرین بالفطار : ياله بقى كل
عشان انت مكلتش اى حاجه من اول امبارح

هشام : و انتى اخر مره كلتى فيها امتى ؟؟

شرین : مش فاكراه بس انا فطرت امبارح

هشام : انتى بتهرجى ياله كلى معايا

شرین : لا مش عاوزه هبقى اكل انا بعدين

هشام و هو بييشيل الاكل من قدامه : و انا

مش هاكل غير لما تكلى معايا

شرین قاعدت و كلت مع هشام و قامت

بعد كده و اداته الدواء

شرین : انا هدخل اوضتی و انت حاول ترتاح

شویه و لو عاوز حاجه ابقى اندهلی

هشام : شرین استنی انا عاوز منك طلب

؟؟؟

شرین : انا هدخل اوضتی و انت حاول ترتاح

شویه و لو عاوز حاجه ابقى اندهلی

هشام : شرین استنی انا عاوز منك طلب

؟؟؟

شرین : عاوزنی اجبلك حاجه ؟؟

هشام : لاء تعالی اقعد جانبی هنا عاوز اتکلم

معاکی

شرین باستغراب : تتکلم معايا طب خلیها

بعدين انت تعبان

هشام : لاء معلشی خلیها دلوقتی انا کویس

شرین قاعدت قدامه علی طرف السریر :

خیر

هشام : شرین انا عارف انی ظلمتک و عارف

انک عایشه معایا غصب عنک و انک

بتکرهینی و رغم کل ده انتی اهتمیتی بیه و

وقفتی جانبی فی تعبی

شرین : انا متربیہ علی کده مهما کنت مش

بحب حد و لقیته فی حاجه لازم اساعده

هشام : شرین ینفع نعمل هدنه یعنی انا و

انتی فی امر واقع انا و انتی لازم نعیش مع

بعض السنه دی فبلاش نضایق بعض اکثر

من کده

و انا اوعدک انی مش هعمل ای حاجه

تضایق خلینا نعیش کا اتنین اصحاب او

زمايل نتعامل عادى و ناكل مع بعض و
بلاش التجاهل ده عشان لو حد تعب او
حصله حاجه على الاقل نعرف نتصرف مش
كل واحد فى اوضه و قافل على نفسه

شرين : بس

هشام : من غير بس انا طول عمرى كنت
عايش لوحدى رغم انهم كانوا عايشين معايا
فى نفس البيت كل واحد فى حاله و محدش
بيسأل على التانى انا ساعات كنت بفكر انى
لو مت مش هيعرفوا من اول معرفتك انتى
و اهلك حسيت ان انتم عيله بجد و ببقى
مبسوط اوى و انا معاكو حتى امبارح كنت
مبسوط اوى و انا بلعب معاكو رغم انى
كبرت على اللعب ده عشان خاطرى و
متنسيش ان اتفاقك مع بابا انك تغيرنى ولا
انتى هتخلفى الاتفاق

شرین و هی ساکته مش عارفه تقوله ایه
بس هی کانت حسه احساس غریب کانت
لاول مره تحس ان هشام صعبان علیها و
انها مش بتحقد علیه

شرین : ماشی انا موافقه عشان انا مبحبش
اخلف اتفاقی

و عدت الایام و شرین و هشام ابتدوء
یتعاملوا مع بعض احسن یعنی یکلموا مع
بعض و یتفرجو علی التلفزیون او حد
بیزرهم و هکذا لحد ما خلصت اجازه الجواز و
خلاص هینزلو الشغل

اول یوم الشغل

شرین قامت من بدری و حضرت الفطار و
قاعدت تخبط علی هشام

شرین و هی بتخبط : هشامیا هشام

هشام قام و هو لسه نیمان : فی ایه

شرین یاله اغسل وشك : كده هنتاخر

هشام : هنتاخر علی ایه؟؟

شرین : الشغل انت نسیت هتنزل من ان

انهارده الشركه

هشام : طیب من خلیها بکره

شرین : بکره ایه یاله قدامی ولا تحب

اتصل بعمو عبد الرحمن

هشام : لا خلاص هجهز اهوه

بعد ساعه كانوا فالشركه و فی مكتب عبد

الرحمن

عبد الرحمن : اهلا اهلا بالعرسالان

شرین : ازی حضرتك

و هشام دخل قاعد من غير ما يسلم على
باباه بس باباه ماستغربشى هو متعود كده

منه

عبد الرحمن : هشام انت مكتبتك زى مهو
بس المرادى هتشتغل بجد و زى مقولتلك
ای غلط محسوب عليك و انتی یا شرین
هتشتغلی فالمحاسبه اول شهر هتدربی و
تتعلمی الشغل و بعد كده هتشتغلی

شرین : بس حضرتك انا لسه مجبتش ورقی
من الكليه و كمان النتيجة لسه مظهرتشی

عبد الرحمن : مش مشكله كملی ورقك

براحتك

شرین :اوکی

دخل احمد عليهم و هو بيضحك : العرسان
هنا و انا اقول الشركه منوره ليهازيك يا

شرين

شرين : انا الحمد لله

عبد الرحمن : خد شرين وريها مكتبها و

شوف مين هيدر بها

احمد : تمام ياله يا شرين معايا

احمد خد شرين و نزل معاها مكتب

المحاسبين

احمد : صباح الخير اقدملكم الاستاذة شرين

هتشتغل معاكو من انهارده ان شاء الله

احمد بص لشرين : اقدملك : الاستاذ ابراهيم

و دى الاستاذة فريده و ده بقى الاستاذ كريم

اللى هيمرنك و كمان يبقى انتيم هشام اكيد

شوفتية يوم الفرح

شرین بابتسامه لكل الموجودین : اهلا

وسهلا

کریم : اهلا بیکی و ان شاء الله تبقى

مبسوطه معنا

شرین : ان شاء الله

وبدأت شرین حياتها العمليه كانت

مبسوطه اوى و زمايلها كانو كويسين معاها

.....

و تعدى الايام بيها و هى و هشام بقو

كويسين مع بعض نوعا ما و هشام كان

مبسوط بشرين و بعليتها و كان بيعتبرهم

عيلته و حبهم كلهم

و فالشغل هشام كان ملتزم و بيحاول يتعلم

و شرين كانت بتشجعه بانه ينزل كل يوم

معاها و يروح معاها

و فؤاد كان طلب منهم ان كل يوم جمعه
يتغدوا فالبیت عندهم و يقضو مع بعض
اليوم و هشام طبعاً كان مبسوط بده جدا و
شرين كمان

و في يوم جمعه كلهم قاعدين بعد الغداء و
شهد زى العاده عماله تهزر

و كلهم بيتكلمو عن الشغل و بيضحكو

هشام : عمى كنت عاوز اطلب من حضرتك
انت و طنط طلب

شرين بصتله باستغراب

فؤاد : اتفضل يا هشام؟؟

هشام : يعنى لو حضرتك مش عندك مانع و
طنط كمان هو ينفع اقولكم بابا و ماما

فؤاد بابتسامه : مش محتاجه طلب احنا
فعلا عيلتك و انا زى ولدك انا عن نفسى
معنديش مانع

شريفه : و انا كمان ربنا عالم انا بحبك زى
ابنى

هشام و هو مبسوط : ربنا يخليكو ليا
شرين قامت و هى مضايقه : ياله بقى
عشان نروح

فؤاد : ما لسه بدرى يا شرى

شرين : معلشى يا بابا عشان الحق اضبط
البيت و اجهز الاكل اللى هحطه فالفريزر
شريفه : ماشى يا حبيبتى خلى بالك من
نفسك

هشام و شرين رحو و طول الطريق كانت
شرين ساكته و مش بتتكلم و هشام لاحظ
انها مضايقه

اول لما دخلو الشقه هشام : ممكن افهم
بقى انتى مضايقه ليه ???

هشام و شرين رحو و طول الطريق كانت
شرين ساكته و مش بتتكلم و هشام لاحظ
انها مضايقه

اول لما دخلو الشقه هشام : ممكن افهم
بقى انتى مضايقه ليه ???

شرين بعصبيه : يعنى انت مش عارف
عملت ايه

هشام : لا مش عارف ممكن افهم بقى

شرین : انت ازای تطلب كده من بابا و ماما

هشام باستغراب : و ايه المشكله؟؟

شرین بهدوء : بص يا هشام صحيح انا
قولتلك منظرشى حاجه قدامهم بس بلاش
التمثليه تتطور معاك

هشام : بس انا مش بعمل كده تمثليه بجد
انا بحب باباكي و ماماتك

شرین : هشام لو سامحت بلاش تعلق بابا و
ماما بيك متنساش انها مجرد تمثليه و
هتخلصبلاش تخلى الفراق صعب
عليك وعليهم

هشام بنرفزه : هو انتى ليه مستخسره احس
بالعيله و انى القى حد يحبنى و احبه.....ليه
كل شويه تفكرينى انها فتره و خلاصيا
ستى خلاص انا عارف بس سبينى بقى

احس بكده قبل ما الفتره تعدىولا انا
مكتوب عليه اعيش وحيد طول عمرى
.....ان والله بحبهم و حاسس انهم اهلى و
حبيب اقولهم كده

شرين : والله انا بعمل كده عشانهم و
عشانك عشان متتعيشى بعد كده ولا هم
يزعلو على انفصالنا انا بفكر بعقلى
هشام : و انا زهقت من العقل و نفسى بقى
احس هو انا مش بنى ادم و من حقى احس
بجد بقى حرام والله حرام

هشام دخل اوضه و رزع الباب و هو زعلان
من ردة فعل شرين و شرين كمان كانت
بتفكر بعقلها و خايفه على اهلها بس برده
كان صعبان عليها هشام

.....

فضلوا يومين مش بيتكلمو غير فالضرورى
و مش بيقعدوا مع بعض

و فى يوم هشام كان قاعد لوحده زهقان خرج
البلكون يوقف فيها شويه

كانت البلكونه دى مشتركه بينه و بين اوضة
شرين و هو واقف سمع شرين و هى بتقراء
قراءن قاعد يسمعها و حس براحه بعد مكان
مضايق

و شويه ووشرين خلصت و لقى البلكونه
بتاعها بتتفتح

شرين : انت هنامعلشى مكنتش اعرف

و رجعت شرين تانى عشان تدخل

هشام : انتى راичه فين

شرين بزعل : هدخل عشان مضايقكشى

هشام : لا تعالى مش مضايق

شرین راحت وقفت معاه و فضلت ساکته

هشام : انا اسف يا شرین انی اتعصبت

علیکی

شرین : خلاص ولا يهمك انا كنت بقول

عشان خايفه عليك و عليهم بس خلاص

انت حر قولهم اللى انت عاوزه

هشام : تعرفى ان صوتك حلو و انتى بتقرى

القراءن

شرین باستغراب : هو انا كان صوتى على

معلشى لو كنت ضايقتك

هشام : بالعكس انا حاسس انى ارتحت

شرین بتردد : هو انا ممكن اسالك سؤال

هشام : اتفضلى

شرین : هو انت بتشرب مخدرات

هشام بضحکه : بصی انا تقریبا مفیش

حاجه انا مشربتهاش

شرین بخضه و بعدت عنه کام خطوه : ایه

هشام : متخافیش انا مش مدمن بس جربت

کل حاجه

شرین : طب لیه

هشام : کنت بأذی نفسی

شرین : مش فاهمه

هشام : انا وصلت لمرحله انی کنت بعمل کل

حاجه غلط عشان أذی نفسی کنت مقتنع

ان ممکن حد یخاف علیه و یهتم بیه

و سکت شوپه و بصلها بابتسامة حزن : بس

للاسف محدش اهتم برده انتی عارفه انا مره

فضلت تعبان فی اوضتی یومین و محدش
عرف انی تعبان ولا سأل علیه

شرین بتبصله بعدم تصدیق: للدرجادی

هشام : بجد والله بس ربك بقى مبيسبشى
حد و خفیت مع انی وقتها كنت بتمنى انی
اموت

شرین بصتله بحزن كان صعبان عليها اوى

شرین : انت مش بتصلی لیه

هشام بکسوف : بصراحهانا معرفشى
اصلى ازای

شرین : بجد ازای یعنییعنی مشوفتش

حد من اهلك او فالمدرسه او اصحابك

هشام بابتسامه : اهلی اصلا مبشفهومشى
عشان اشوف حد بیصلی و تقریبا اصلا هم

مش بیصلو اما المدرسه انا كنت فی مدارس
اجنبی مفیهاش دین اصلا و اصحابی اکید
کلهم صایعین زی محدش بیصلی
شرین : طب لو معندکشی مانع انا ممکن
اعلمک

هشام بفرحه : بجد

شرین : اه بص انت حافظ حاجه من القراءن
بصلها هشام و سکت شرین ضحکت :
خلاص فهمت بص احنا نروح نتوضئ الاول
و بعد کده هحافظک الفاتحه و سوره صغیره
تصلی بیها عبال ما نعمل کل ده یکون
الفجر اذن و نصلی مع بعض

هشام بفرحه : تمام یاله بینا

فعلا شرین علمت هشام الوضوء و قاعدت
معاه و حفظ الفاتحه و سوره صغیره و

شرین قاعدت تفهمه الصلاه ازای و الفرق
بین الصلوات و عدد الركعات و هكذا و
شویه و سمعو الفجر بیأذن

شرین : الفجر أذن انت هتبقى الامام بتاعی
و بعد كده هنصلی مع بعض كل الصلوات
هشام كان فرحان اوی و قبل ما يبدأ هشام

شرین : صحیح نسیت

هشام باستغراب : ايه ؟

شرین : و انت ساجد ابقى ادعى لربنا بكل
اللى تتمناه

و فعلا صلوا مع بعض و بعد كده كل واحد
فيهم دخل عشان ينام

و هشام كان حاسس انه مرتاح اوی و
مبسوط اوی

.....

تانی یوم الصبح

شرین قامت فی میعادها عشان تحضر
الفطار و تصحی هشام عشان الشغل

قامت لقت الفطار جاهز و هشام صاحی

شرین باستغراب: انت صحیت بدری لیه

انت نایم امبارح متاخر

هشام : بصی ده اکثر یوم بجد انا نمت فیه و

كنت مرتاح و نمت كام ساعه بس حاسس

انی نمت كتیر اوی قومت بقی لقیتك

كسلانه قولت احضر الفطار

شرین بابتسامه : انا كسلانه ماشی یاعم

النشیط

فطرو مع بعض و نزلوا في ميعادهم على
الشغل

و اول ما شرين و صلت الشغل و دخله
الشركه مع هشام لقو كريم بيقرّب عليهم

كريم : ازيك يا هشام

هشام : تمام الحمد لله

كريم بص لشرين : اتاخرتي كده ليه عاوزك
ضروري بعد اذنك يا اتش

و كريم اخذ شرين و مشى و سابوا هشام و
هو عنده فضول يعرف في ايه؟

اول ما شرين وصلت الشغل و دخله الشركه
مع هشام لقو كريم بيقرّب عليهم

كريم : ازيك يا هشام

هشام : تمام الحمد لله

کریم بص لشترین : اناخرتی کده لیه عاوزک

ضروری بعد اذنک یا آتش

و کریم اخد شترین و مشی و سابو هشام و

هو عنده فضول يعرف فی ایه

هشام و هو بیکلم نفسه " یاتری عاوزها فی

ایه "

شترین مع کریم فی المکتب

شترین : خیر یا کریم

کریم بصوت واطی : انا عاوز عروسه ضروری

شترین و هی بتضحک : عروسه لعبه

کریم : لاء عروسه بجد اتجوزها

شرین : انت بتتکلم بجد ولا بتهزر

کریم : والله بتکلم بجد بس بسرعه

شرین باستغراب : و ده من ایه طیب

فهمنی

کریم : بصی انا ماما کلمتنی امبارح و عاوزه

تجوزنی بنت خالی بالعافیه و انا مش بحبها و

مدیانی فرصه شهر لو ملقتشی عروسه

هتجوزهای

شرین : طب و انا مالی بالحوار ده

کریم : بصراحه کده انتی اکثر بنت محترامه

اعرفها البنات اللى اعرفهم معتمدشى

عليهم فى حاجه زى دى بصی انا عاوز بنت

تکون محترمه و من عيله کویسه عشان

ماما تقتنع و کمان تکون جميله

شرین : طیب ما بنت خالك مالها مش هی
کویسه و محترامه

کریم : اه بس انا مش بحبها و تفکرها بعید
تماما عن تفکیری انا عاوزها زیك کده لو فی
حد من صحباتك مش مرتبط

شرین : انا معندیش غیر صاحبتی لیلی بس
مش عارفه هتوافق ولا لاء

کریم : طیب بصى خلینا نشوف بعض الاول
قبل ما تکلمیها و انا لو عجبتنی تقولیاها و
ربنا یسهل

شرین : بس هی مسافره دلوقتی بس انت
اکید شوفتها فالفرح

کریم : فالفرح ایه هو انا شوفت حاجه .انا
كنت ملبوخ مع هشام لیعمل مصیبه
مخدتش بالی واللّه

شرین : طب انا هکلمها انهارده وهرد عليك
بکره

کریم : طب تمام و ربنا یسهل یاله بقی
نشوف شغلنا

و کملوا الیوم عادی و خلصوا الشغل و
هشام و شرین روحوا و کان هیموت و یعرف
بس اتکسف یسال شرین و سکت

.....
شرین و هی قاعده فی اوضاتها بلیل کلمت
لیلی

لیلی : السلام علیکمازیک یاشری

شرین : واللّه انتی ندله کل ده

لیلی : معلشی یا شری واللّه الجو هنا حلو
اوی و بابا و ماما مش عاوزین یرجعوا

شرین : یا سلام یعنی مش هشوفك قریب

لیلی : لا هنرجع قبل رمضان ان شاء الله
ممکن الاسبوع اللى جای

شرین : بس كده مش هیبقی علی رمضان
كتیر

لیلی : مهی ماما بقی اللى عاوزه كده و
بتقول هتلق تجھز هی حره بقی

شرین : طیب تمام اول لما ترجعی بالسلامه
كلمینی عشان انتی وحشانی اوی و عاوزه
اقعد معاکی كتیر و نتكلم زی زمان

لیلی : ربنا یسهل و انتی عامله ایه مع
هشام

شرین : الحمد لله بقی بیصعب علیه اوی ...
هو طیب اوی

لیلی : ایه یا شری انتی هتحنی ولا ایه

شرین : مش موضوع احن بس لما قربت
منه حسیت کدهالمهم مش موضوعنا

یاله بقی تعالی و بلاش تتأخری علیه

لیلی : ماشی یا حبیبتی ان شاء الله

شرین : یاله سلام بقی عشان هدخل انام

لیلی : اوکی تصبحی ع خیر

شرین : و انتی من اهل الخیر

تانی یوم الصبح شرین و هشام دخلین

الشکره لقو برده کریم فی وشهم

کریم بلهفه : ایه یا شرین اتأخرتی لیه

شرین : انا جیه فی میعادی

کریم : طب تعالی عاوزک

مشو هم الاتین و هشام واقف هیتجنن

کریم : ها عملتی ایه

شرین : لسه هتیجی الاسبوع اللی جای

کریم : لسه ماما مصدعانی

شرین : بص هی لما هتیجی هتجیلی البیت

یومیها انا هقولک قبلها و انت تیجی لهشام

بای حجه

کریم : اوکی تمام

فات الاسبوع و رجعت لیلی بالسلام و

اتفقت مع شرین انها تروحلها بلیل و شرین

طبعا قالت لکریم

و کریم کلم هشام قبل الميعاد بساعه و
قاله انه هيجيله البيت يقعد معاه شويه
شرين قاعده مع لیلی و بیرغوا و یتکلموا و
یضحکوا و مبسوطین

هشام خرج سلم علیها

هشام : شرین ممکن ثانیه

شرین قامت و دخلت مع هشام

شرین : خیر فی ایه

هشام : اصل کریم کلمنی و قالی انه جی و

انا معرفشی ان صاحبك جايه لو

هیضایقکم ممکن اخده و نزل فی ای کافیه

شرین بعفویه : لاء عادی خلیه یجی و نقعد

کلنا مع بعض

و سابتہ و رجعت تانی لیلی و ہشام کان

مضایق جدا

نص ساعہ و کریم جہ و قاعدوا کلہم
یتکلموا و شرین کانت بتحاول تفتح
مواضيع لکریم و لیلی یتکلمو فیہا بس
ہشام کان مضایق و مبیئتکلمشی کتیر

تانی یوم فالشرکہ

کریم و شرین کانو وقفین مع بعض وقت

المرواح

شرین : یعنی عجبتهك ...اکلمها

کریم : اہ جدا انا مرتحلها اوی و دماغها

عجبانی اوی بجد

شرین : خلاص هکلمها و شوف رائیها ایہ

کریم : و هتردی علیہ امتی

شرین و هی بتضحک : ایه یابنی اهدی کده
هو سلق بیض

هشام کان نازل عشان یاخد شرین و یروحو
شاف شرین وقفه مع کریم و عمالین
یضحکوا

هشام راح نھیاتهم و هو متنرفز جدا

الحلقه العشرون

هشام کان نازل عشان یاخد شرین و یروحو
شاف شرین وقفه مع کریم و عمالین
یضحکوا

هشام راح نھیاتهم و هو متنرفز جدا: مش
هنبطل دلع و هزار و نروح بقی

شرین باستغراب : نعم

هشام : انا مروح يا تحصيلنى يا تولى
الاستاذ كريم يوصلك

و مشى هشام و سابهم و هم مش
مصدقين هو بيقول ايه

كريم : ياله يا شرين عشان معملكيش
مشكله

شرين : لاء مش هروح خليه يروح و هبقى
اخذ تاكسى

كريم : عشان خاطرى يا شرين بلاش
مشاكل

شرين : ماشى يا كريم لما اشوف اخرتها

مشت شرين و هشام كان مستينها فالعربيه
ركبت جانبه من غير ما تتكلم و فضلوا طول
الطريق محدش بيتكلم لحد لما وصلو البيت

شرین دخلت ولسه دخله اوضتها لقت

هشام بیسدها من ایدها بعصبیه

شرین و هی بتزوق ایده : انت اتجننت

هشام : ممکن افهم ایه اللی بینک و بین

کریم مش قدره تصبری لحد ما السنه تعدی

و تعملی اللی انتی عاوزاه

شرین : احترم نفسک انا مبعملشی حاجه

غلط و بعدین و انت مالک اصلا

هشام بنرفزه : مالی انی جوزک یا هانم و کل

اللی فالشرکه عارفین انک مراتی عاوزاهم

یقولو علیه ایه و شایفین مراتی عماله تتدلع

و تهزر مع الرجاله

شرین : قولتلك احترم نفسک انا مبدلعشی

مع حد و مش هسمحک تتکلم عنی کده

تانی

و سابتہ و دخلت اوضاتها و قاعدت تعیط و

هشام کان متنرفز جدا

طول الیوم کان کل واحد فی حاله و بلیل و

شرین قاعده فی اوضتها

کلمت لیلی

شرین : لولو حبیبتی وحشتنی

لیلی : و انتی کمان . اخبارک ایه

شرین : الحمد لله تمام بقولک ایه . ایه رایک

فی کریم

لیلی باستغراب : کریم مین ؟

شرین : کریم صاحب هشام الی شوفتیہ

امبارح

لیلی : اه کویس بس لیه

شرین : عاوز یخطبک

لیلی بخضه : لاء طبعاً

شرین باستغراب : لیه یا لیلی کریم شاب
کوئیس و محترم

لیلی : کفایه انه صاحب هشام

شرین : بس بجد کریم غیر هشام خالص انا
اتعاملت معاه و شایفه انه محترم و قد
المسؤلیه

لیلی : بلاش یا شرین انا مش موافقه و
بعدین انا لسه مش بفکر فموضوع الارتباط
ده دلوقتی

شرین : اوکی یا لیلی انتی حره انا مش
هضغط علیکی

و قاعدوا بعد کده یتکلموا فی حاجات کتیر و
بعد کده شرین نامت

تانی یوم الصبح

شرین و هشام کانو تقریبا مش بیتکلموا و

فالشغل شرین راحت علی مکتبها

کریم قرب علیها : ها عملتی ایه

شرین بزعل : مش موافقه

کریم بان علیه الضیق : و السبب

شرین : انک صاحب هشام

کریم حس بامل : عشان کده بس

شرین باستغراب : انت فرحان

کریم : لاء بس فی امل مدام الرفض مش

لشخصی

شرین : یعنی هتعمل ایه کریم مش عاوزه
تهور انا ساعدتک عشان عارفه انک محترم

کریم : متقلقیش عملتی ایه مع هشام

شرین بزعل : متخانقین

و حکتله کلام هشام

کریم : معلشی یا شرین هو برده عنده حق

شرین : حق

کریم : هو کلامه صح و احنا برده المفروض
نخاف من کلام الناس الناس لما بتصدق انا
هقوم بقی اشوف شغلی و انتی متزعلیش

قام کریم و شرین انشغلت فالشغل

و فات کام یوم و شرین و هشام مش
بیتکلموا غیر فالضروری او قدم الناس و بس

لحد ما جه یوم اول قبض لشرین

شرین کانت فرحانه اوی و هی فالعربیه مع

هشام

شرین : انا عاوزه اروح لبابا و ماما انهارده

هشام : انهارده مش الجمعه

شرین : عارفه بس انا قابضة اول قبض

عاوزه اشتريلمهم هدايا و اروحلهم انهارده

عشان خاطری

هشام : طيب

و فعلا بليل نزلت شرین مع هشام و جابت

لشهد و مامتها و باباها هدايا بسيطه و

رحولهم بليل و كانو فرحانين اوی

شرین : ماما تعالی انا عاوزاکی

شریفه قامت مع شرین و دخلوا الاوضه

شریفه : خیر یا حبیبتی

شرین و فی ادیها فلوس: اتفضلی یاماما

شریفه : ایه دول

شرین : بصى یاماما و من غیر کلام کتیر انا

کل شهر هدیکی نص مرتبی عشان

مصرف البیت انا عارفه ان معاش بابا بقى

قلیل اوی وانا مش محتجاهمبس

متقولیش لبابا حاجه

شریفه : بس

شرین : علشان خاطرى

شریفه خضنت شرین وقاعدت تدعیلها

.....

شرین و هشام بلیل دخلوا البیت

هشام داخل علی اوضته من غیر کلام

شرین : استنى یاهشام انا عاوزاك

هشام وقف و مستنيها تتكلم

شرين : انا اسفه انا مفكرتش في شكلك
قدام الناس بس بجد انا مكتش بدلع ولا بهزر
مع كريم . كريم كان عاوز يخطب ليلي و انا
اللى كنت عامله موضوع المقابله من غير
محد ما يعرف . بجد بعد كده هبقى اخلى
باللى من تصرفاتي

هشام و هو حاسس براحه لما عرف ايه
الموضوع اللى بين شرين و كريم : خلاص
يا شرين حصل خير

شرين قربت عليه و هى ماسكه هديه طب
اتفضل

هشام بفرحه : دى عشاني

شرين بابتسامه : اه.....افتحها

شرین قربت علیه و هی ماسکه هدیه طب
اتفضل

هشام بفرحه : دی عشانی

شرین بابتسامه : اه.....افتحها

هشام فاتحها لقی فیها مصحف بص

لشرین بفرحه : ده لیه

شرین : اه عشان تبقی تقراء فیه و کمان

رمضان خلاص کمان کام یوم

هشام : انتی عارفه اول مره افرح بهدیه کده

شکرا اوی یا شرین

شرین : علی ایه انا عاوزه اطلب منك طلب

هشام بفرحه : ای طلب هعملهولک اوُمرینی

شرین : الامر لله . ایه رایک اول یوم رمضان

نعزم عیلتی و عیلتک و نفطر کلنا مع بعض

هشام : طب ما كفايه عيلتك انا عارف بابا و

ماما مش فاضين

شرين : لا انا هكلمهم و كلنا نتجمع مع

بعض ايه رايك

هشام : اكيد موافق

شرين : خلاص تمام ننزل بكره بعد الشغل و

نجيب الطلبات و انا هكلمهم و اقنعهم كلهم

ان شاء الله

هشام : ان شاء الله

تاني يوم شرين و هشام نزلوا جابو كل

الطلبات و جابوا فانوس كبير و حطوه

فالبلكونه كان هشام فرحان اوى

و جه اول يوم رمضان شرين اخذته اجازه
عشان العزومه و هشام نزل فى ميعاده و راح
الشغل صحت من بدرى عشان تحضر الاكل
و توضب الشقه

هشام رجع فى ميعاده و هو باين عليه التعب
من الصيام

هشام : شرين يا شرين

شرين : انا فى المطبخ

دخلها هشام : انتى لسه مخلصتيش

شرين بزعل : الموضوع وسع منى و لسه
مخلصتش حاجات كتير هعمل ايه دلوقتى

هشام : ما انا قولتلك اجبلك حد يساعدك او
كنتى كلمتى شهد

شرین بتحدی : لا طبعاً انا عاوزه اعمل کل
حاجه لوحدی عشان اثبتلهم انی ست بیت
شاطره

هشام : طب یا شاطره هتعملی ایه دلوقتی

شرین : غیر هدومک وتعالی ساعدنی

هشام : طبعاً انتی بتهزری

شرین : لا بتکلم بجد یاله بقی فاضل علی
الفطار ساعه و نص

هشام دخل و هو بیبرطم اوضه غیر هدومه و
دخلها تانی

هشام : انا مبعرفشی اعمل حاجه و بعدین
انا تعبان و لو شوفت الاکل هتعب اکثر

شرین : بس تعالی بس اقعد هنا و قطع
السلطه و اعمل العصیر وانا معاك اهو یاله
بقی عشان خاطری

هشام : حاضر یا ستی لما اشوف اخرتها
هشام قاعد یساعد شرین و رغم انه کان
تعبان کان حاسس انه مبسوط کان
حاسسس و هو مع شرین بیعمل حاجات
جدیده و مختلفه و بیحس انه مرتاح و
فرحان

شرین : الحمد لله انا خلصت شکرا اوی یا
هشام

هشام : انا مش عارف کنتی هتعملی ایه من
غیری

شویه و المغرب اذان و فطروا و بعدها ب10
دقایق جه هشام و فؤاد و قعدوا کلهم فطروا
مع بعض و بیهزروا و یضحکوا

شریفه : الاکل حلو او یا شرین تسلّم ایدک
امال فالبیت مکنتیش بترضی تساعدینی
لیه

هشام بفرحه :اسکتی یا ماما لولا ان انا
ساعتها کانت هضیع و مکنشی هیبقی فی
فطار

شرین : یا سلام مکنتشی سلطه دی اللی
عملتها

هشام : طب ایه رایک فالسلطه یا شهد مش
حلوه

شهد: ههههه طبعا دی احلی حاجه فالاکل
تسلّم ایدک

هشام بص لشرين و هو بيطلعلها لسانه :

شوفتى بقى

شرين كانت فرحانه و كانت حسه ان هشام

طفل صغير و اقل حاجه بتبسطة

و عبد الرحمن و فريده كانوا مش مصدقين

ان ده هشام ابنهم المستهتر اللى مش

بيكلم حد و على طول لوحده بس كانوا

فرحانين اوى لتغيره

عدى اليوم الكل مبسوط و فرحان

و طول رمضان كانت شرين بتحاول تقرب

للعنتين ياما عزومه عند باباها او عندها

فالبيت ومرتين كلمت فريده و عزمت

نفسها هي و هشام عندهم هشام مكنشى

مبسوط بس كانت بتحاول تقربه من عيلته

شويه و هم كانو مبسوطين و بيساعدوا

شرين فده

و كمان شرين كانت بتساعد هشام و هو
بيقراء القراءن كان الموضوع صعب عليه
لانها اول مره و كان فى حاجات كتير مكنشى
فاهمها و كانت بتحاول تفهمها له و هو
مكنشى مضايق من كده بالعكس كان
مبسوط و بيتعلم بسرعه

و كل يوم يفطر و ينزلوا مع بعض يصلوا
العشا و الطرويح كان اول مره هشام يحس
بطعم رمضان و فرحته و ده كله بسبب
شرين

.....
قبل العيد بيومين

شرین کانت قاعده مع هشام بیتفرجوا ع
التلفزيون و سمعو اغنية ولا لسه بدرى ولا
يا شهر الصيام

هشان بزعل : رمضان خلص

شرین : هی الايام الحلوه بتجرى بسرعه
هشام : فعلا انا اول مره احس برمضان كده.
انتى عارفه

شرین بصتله باهتمام

هشام : بقالى تقريبا 5 سنين مفطرتش مع
عيله ياما هم مش موجودين ياما انا بفطر
بره كنا عاملين زى الشريك المخالف
شرین : بس انا مستغرابه حاجه هو ليه
احمد مش زيک مهو اكيد مر بنفس ظروفك
ليه مبقاش مستهتر زيک ولا انطوائى كده

هشام : بعيدا عن كلمة مستهتر دى بس
هقولك . احمد تقريبا كان عايش مع عمته
كانت بتحبه اوى و تقريبا متبنياه لحد لما
توفت و هو فالثانوى زعل عليها اوى بس
شويه و اتعود على غيابها بس غياب بابا و
ماما مفرقشى معاه عشان هو اصلا متعود
عليه

شرين : بقولك ايه يا هشام

الحلقه الثانية والعشرون

شرين : بقولك ايه يا هشام فى رحله طلعه
لشرم الشيخ 3 ايام العيد تبع الشركه
متيجى نطلع فيها كلنا

هشام : فكره انا بقالى فتره مسافرتش بس

كلنا مين ؟

شرین : انا و انت و شهد و ممکن اکلم لیلی
صاحبتی و احمد اخوک و کمان کریم

هشام : طب و بابا و ماما

شرین : اکید عمو هیبقی مشغول و

طن.....

هشام قاطعها : لا مش قصدی انا قصدی بابا

فؤاد و ماما شریفه

شرین : لا معتقدشی بابا تعبان و ماما مش

هترضی عشانه احنا نطلعها کده الشباب کده

مع بعض هتبقی حلوه

هشام : اوکی انا موافق کلمی انتی صاحبتک

و شهد و انا هکلم احمد و کریم

شرین بفرحه : ماشی

شرین اقنعت باباها و مامتها و خدت شهد
معاها و کلمت لیلی و اقنعت مامتها برده و
الکل وافق و هیطلعوا مع بعض

و یجی اول یوم العید و کلهم سافروا و
فالفندق

کریم : لیلی و شهد فی اوضه و ادی المفتاح
شرین وهشام ده مفتاح اوضاتکم و انا بقی
و ابو حمید مع بعض یاله یا برنس

احمد : هتعملوا ایه هتريحوا ولا هتنزلوا

شهد : هتنزل طبعاً انا هموت و اروح البحر
بقی

احمد : خلاص کمان ساعه ظبطوا نفسکم و
تقابل هنا تمام

الکل : تمام

هشام طلع الاوضه و كان باين عليه انه
مضايق

شرين و هى بتحط شنطتها : مالك ؟؟

هشام : ولا حاجه انا هدخل اخذ شور و اغير

هدومى

و سابها و مشى

بعد الساعه الكل اتجمع و نزلوا على البحر

شويه و كريم بص لليلى : انسه ليلى ممكن

اتمشى معاكى شويه عاوزك فى موضوع

ليلى بصت لشرين اللى اصلا مكنتشى

تعرف ان كريم هيجهى معاهم و فهمت ان

شرين بدباسها

شرين بصتلها بابتسامه و ديرت وشها

ليلى باحراج : اه ممكن

قامت لیلی مع کریم و هشام کان مضایق
اوی

شهد : شدرین انا عاوزه اركب بائش باجی
شدرین : لاء یا شهد انتی مش هتعرفی ترکیبیه
لوحدك

شهد : ما انتی تعالی معایا
شدرین : یعنی انا اللی هعرف اعقلی بقی و
بلاش جنان

شهد قاعده زعلانه

احمد : قومی یا شهد انا هرکبه معاکی

شهد بفرحه : بجد

احمد : یاله قومی قبل ما ارجع فی کلامی

شهد بصت لشدرین و شدرین بصتلها بانها
موافقه و قامت مع احمد

شرین بخت لهشام : ممکن افهم انت مالک

هشام بعصبیه : انتی مش عارفه فی ایه

شرین باستغراب : لا مش عارفه

هشام : انتی عملتی الرحله دی عشان لیلی

و کریم مش کده

شرین : اه بس انت ایه اللی یزعلک فی کده

هشام :اللی یزعلنی انک بتخبی علیا و انا

اللی کنت فاکر انک عاوزه تسافر معانا من

غیر هدف او مصلحه ایه المشکله لو کنتی

قولتیلی بدل ما انا عامل زی الاطراش فی

الزفه کده

شرین : اولاً انا مش بخی هو الموضوع جه

کده و لقتها فرصه کویسه یتعرفوا علی

بعض و برده فرصه اننا نتفسح و نبقی مع

بعض

هشام : طب ايه المشكله لما تقوليلي

شرين : هو انت عاوز تتخاقق و خلاص
مقولتش ايه المشكله احنا جايين نتبسط

مش تتخاقق

هشام سكت و مردش عليها و شرين

سكتت هي كمان

بعد شويه شرين : انا عاوزه انزل البحر قوم

انزل معايا

هشام بصلها : و هتنزلي ازاي هتلبسي مايوه

شرين : لا طبعا انت ناسي اني محجابه هنزل

كده بالجينز و الحجاب

هشام : لا طبعا ايه الفلح ده مينفعشي مش

لازم

شرين : بس انا عاوزه انزل

هشام : خلاص انزلی لوحدک انا مش نازل

شرین : یاله بقی بلاش رخامه مش عاوزه

انزل لوحدی

هشام : و انا مش عاوز

و قاعد یلعب فالموبیل شرین بصتله و هی

متغازه و نزلت لوحدها

کریم ماشی مع لیلی علی البحر

کریم : بصی انا هدخل فالمفید انا معجب

بیکی فعلا و نفسی نکون لبعض

لیلی : بس

کریم : بصی انا عارف انک رافضنی بس

السبب مش مقنع مش عشان انا صاحب

هشام ابقی شبه بس برده انا مقدرشی

اعيب في هشام هو كويس والله بس للى
يعرفه

ليلى : انت كمان هتقول كويس هو بيضحك
عليكو ازاي و كمان شرين بتقول انه صعبان
عليها

كريم : عشان هي دي الحقيقه اللي يعرفها
بس اللي يعرف هشام كويس هو مشكلته
انه مترباش صح ولا حد عرفه حاجات كتير
بس بجد هو من جواه كويس اوى و احسن
من ناس كتير راسمه انها كويسه و محترمه
من بره و هي من جواها وحشه اوى

ليلى بصتله و هي مش مقتنعه

كريم : عموما ده مش موضوعنا لو سامحتي
يا ليلي حاولي تعرفيني بعيدا عن هشام و
صدقيني لو رافضتيني عشانى و عشان

شخصی انا مش هتکلم معاکى تانى بس

اعرفینى

لیلى بصلته بابتسامه : ماشى لما نشوف

کریم بفرحه : تمام کده اکلمک بقى عن

نفسى یا ستى

و قاعد کریم یکلم لیلى عن نفسه و احلامه

و هى کمان بداءت تحكى و استریحوا اوى

لبعض

لیلى : یاله احنا الکلام خدنا یاله بقى نرجع

لهم

کریم : تصدق محاستشى یاله بینا

.....

شهد رجعت هى و احمد لقو هشام لوحده و

عمال یلعب فالموبیل

شهد : كان تحفه اوى بجد .امال شرين فين

؟

هشام و هو بييص للبحر : نزلت البحر

شهد وقفت تبص عليها : هي فين مش

شايها

هشام قام و هو مخضوض بيدور بعينه في

البحر و فعلا مش لقي شرين

شهد رجعت هي و احمد لقو هشام لوحده و

عمال يلعب فالموبيل

شهد : كان تحفه اوى بجد . امال شرين فين

هشام و هو بييص للبحر : نزلت البحر

شهد وقفت تبص عليها : هي فين مش

شايها

هشام قام و هو مخضوض بيدور بعينه في

البحر فعلا مش لقي شرين

شويه و كريم و ليلي جم و هم بيضحكوا

ليلي : في ايه واقفين كده ليه

شهد بعياط : شرينشرين نزلت البحر و

مش لقينها

ليلي كمان بداءت تعيط

كريم : اهيه بس دي شكلها بتغرق

جری كريم و هشام بسرعه و نزلوا البحر

.....

في المستشفى

شرين فاقدہ الوعي و في اوضة الكشف

شهد و لیلی عمالین یعیطو و احمد و کریم

بیحالوا یطمنوهم

هشام واخذ جانب و مش بیکلم ای حد

شویه و خرج الدکتور هشام جری علیه و

الباقی وراءه

هشام : خیر یا دکتور

الدکتور بابتسامه : خیر متقلقوش هی فاقت

بس شربت مایه کثیر هی هتفضل معانا

انهارده و بکره الصبح هتروح معاکم

الکل فرح و حمدو ربنا

شهد : ممکن ندخولها

الدکتور: اه طبعا ممکن

کلهم دخولو و اتلفو حوالیها و هشام فضل

واقف جانب الباب بیص علیها من بعید

شهد : ینفع کده یا شرین تخضینی علیکی

کده

شرین بتعب : انا مش عارفه ایه حصل

لیلی : حصل خیر المهم انک کویسه الحمد

لله

احمد بتریقہ : و انا اللی فکرك سبحا

عالمیه طلعتی بتغرقى فی شبر مايه

شهد : لا طبعا اختی احسن سبحا فالدنیا

لیلی وهی بتبص لهشام : هی بس کانت

عاوزه تعرف احنا بنحبها قد ایه مش کده یا

هشام

هشام بصلها بابتسامه حزینه و متکلمشى

کریم : یاله بقى یا بنات عشان نسیب شرین

تستریح

شهد : روحوا انتم و انا هبات معاها

لیلی : لا انا هفضل معاها

هشام اخيرا نطق: ولا انتی ولا هی دی مراتی

و انا اللی هفضل معاها

شهد : بس

هشام : من غیر بس یاله من غیر مطرود

و بعدین بص لشهد : شهد لو بابا و ماما

کلموکی متقولیش ای حاجه عشان

منخضهومش

شهد : ماشی

احمد : طب و انت هتفضل بلبسك اللی كله

مایه ده

هشام:مش مشكله

احمد : انا هوصلهم و هر جمع اجبلك لبس تانی

هشام بابتسامه : اوکی

هشام مشاهم کلهم و جاب کرسی و قاعد

جانب شرین

شرین : روح یا هشام استریح شویه و ابقی

تعالی الصبح انا کویسه

هشام : انا مستریح کده

شرین کانت تعبانہ و مش قادرہ تتکلم کتیر :

انا هنام شویه عشان حسه انی تعبانہ

هشام : خلاص ماشی وعدلها المخده و

الغطا

و شویه و رجع احمد و معاه لبس و اکل

لهشام و روح تانی

هشام رجع قاعد قدام شرین فضل یبص

علیها و هی نایمه و کان حاسس بالذنب

" يارتنى نزلت معاكى انا دايمًا كده بأذيكى و
انتى بتعملى عشانى كل حاجه حلوه اوعدك
من انهارده مش هزعلك تانى و هعمل كل
حاجه انتى عاوزاها سامحيني ياشرين انا
كنت هموت لو كان جراك حاجه عشان
خاطرى سامحيني "

و مسك ايد شرين كانه بيظمن نفسه انها
كويسه و جانبه لحد مراح فالنوم

تانى يوم الصبح

صحت شرين لقت هشام نايم على الكرسي
و ماسك ايدها

شرين : هشامهشام

هشام و هو مخضوض : فى ايه انتى تعبانه

شرین : لا انا الحمد للهانت اللى النومه

دى زمانها تعبتك

هشام : لا انا كويس

شرین بصت لايد هشام اللى ماسكه ايدها

هشام لاحظ و سابه ايدها

هشام بارتباك : انا هروح اشوف الدكتور

شويه و شهد و احمد و كريم و ليلى جم و

قاعدوا معاها

كريم : هشام فين

شرین : راح يجيب الدكتور

شويه و هشام جه و خرجوا كلهم ماعدا

البنات و كشف عليها و طمنهم وةالبنات

ساعدوها و غيرت هدومها و روحوا كلهم

على الفندق

فالفندق كلهم فطرو مع بعض و شرين
كانت حسه بالتعب

شرين : هشام انا عاوزه اطلع اوضتى

هشام بخضه : انتى تعبانه

شرين :لاء بس دايله شويه و عاوزه ارتاح

شرين بصتلهم: معلشى يا جماعه انا مش
عاوزه ابوظ عليكم الرحله بس انا هطلع ارتاح
شويه و انتم بقى قومو افسحوا و اخرجوا

ليلى : لا يا شرين فسحت ايه هنا هنفضل

معاكى

شرين : عشان خاطرى متزعلينيش ياله
قوموا و انا بكره هبقى كويسه و نقضى اخر
اليوم مع بعض

هشام : خلاص بقى ياله اسمعو الكلام و انا

هكون معاها متقلقوش

شرين بصت لهشام : لاء طبعا انت هتخرج

معاهم كفايه عليك امبارح

هشام : لاء انا اصلا تعبان و عاوز انام ياله

بقى قومى عشان نرتاح

هشام خد شرين و طلعا اوضاتهم و الباقي

نزلو يتمشوا شويه

شرين قلقت و كان هشام لسه نايم على

سريره بصت فى الساعه لقتها 6 المغرب

قامت صلت و خرجت وقفت فالبلكونه

شويه

و كانت ليلى وقفه هى كمان فى بلكونه

اوضتها و سرحانه

شرین : عوووووووووو بتفکری فایه؟؟

لیلی وهی بتضحک : بعد عوووو دی انا

اطمنت انک بقیتی کویسه

شرین : الحمد لله تمام . مقولتلیش بقی

بتفکری فایه و سرحانه کده لیه

لیلی : شرین انا عاوزه اقولک علی حاجه

مهمه

لیلی : شرین انا عاوزه اقولک علی حاجه

مهمه

شرین بقلق : خیر

لیلی : شرین هشام بیحبک

شرین بصتلها و هی متنحه و بعدین حاولت

تقول ای حاجه: هههههههه مش وقت هزار

لیلی : شریں انا مش بهزرتی مشوفتیش
عمل ایہ امبارح

شرین : بفضول عمل ایہ ؟؟

لیلی : کلنا کنا وقفین مخضوضین علیکی و
فجاءه کریم شافک و جری عشان یلحقک و
هشام جری وراه کان بیعوم بسرعه فظیعه
لدرجۃ انه سبق کریم بکتیر و بعدین خرج و
هو شیلک حاول یفوقک بس انتی کنتی
فاقدہ الوعی خالص و شوفت دموعه
صیحیح هو کان کله مایه و دموعه مش باینه
من المایه بس انا بجد شوفتها و بعد کده
شالک و جری بیکی علی المستشفی احنا
مکناش عرفین نحصله کان خایف علیکی
بجد حتی شهد لما رجعنا من المستشفی
قالت "هشام بیحب شریں اوی " وقتها انا و

ڪريم بصينا لبعض عشان احنا اللي عرفين
اللى بنكو

شرين كانت بتسمع و هي ساكته مش
عارفه تقول ايه

ليلي كملت كلمها : انتي عارفه ڪريم لسه
كان بيقلو ان هشام ڪويس و انا مڪنتش
مصدقه بس بجد بعد ما كنت بڪرهه و
شوفته امبارح بقي صعبان عليه اوي ڪريم
فعلا كان عنده حق هو جواه انسان ڪويس
بس الظروف اللي حواليه اللي خلته بيان
وحش

شرين عشان تغير الموضوع : قولتيلي بقي
ڪريم اخبارك ايه معاه

ليلي : فڪرتيني انتي ليه مقولتيش انه جي
بدبسيني يعنى

شرین : لاء بس کنت عاوزاکی تعرفیه
کویس یمكن تغیری فکرتک هااا بقی
غیرتیها

لیلی بابتسامه : هو طیب اوی و محترم اوی
کنت مرتاحه اوی و انا بتکلم معاه

شرین : اوباباااااااااا انتی وقعتی یا لولو بقی

لیلی : اسکتی بقی متکسفیش

شرین : ههههههههه لا وش کسوف ربنا
یسعدک یا حبیبتی کریم فعلا شاب کویس
و یستاهل کل خیر

لیلی : و انتی کمان فکری فاللی قولتھولک
انا دخله اصحی شهد هتنزلی معانا انھارده

شرین : اه انا بقیت کویسه هننزل ان شاء

اللہ

ليلی : اوکی

شرین دخلت ملقتشی هشام نایم و فی
صوت فالحمام

شرین کانت خایفه لهشام یکون سمع
کلامها مع لیلی شویه و خرج هشام

شرین : انت صاحی من امتی ؟

هشام : لسه حالا قومت الحق المغرب انتی
صلیتی

شرین : اه الحمد لله

قام هشام صلی و شرین کانت بتقلب
فالتلفزيون

هشام : عامله ايه دلوقتی

شرین: الحمد لله تمام

هشام : انا اسف يا شرين انا السبب لو
كنت نزلت معاكى مكنشى كل ده حصل
شرين بابتسامه : حصل خير عشان تبطل
تغلس عليا

هشام : اوعدك مش هغلس عليكى ولا
هزعلك تانى

شرين حاولت تقنع نفسها ان كل كلام ليلى
مجرد احساس بالذنب من هشام مش اكثر
من كده

هشام : ايه سرحانه فايه ؟

شرين : لا ولا حاجه ايه رايك ننزل معاهم
انهارده

هشام : لو اتتى كويسه انا معنديش مانع

شدرن بابتسامه : اوكى هقوم اكلهم و

نشوف هننزل امتى

كلهم نزلوا و انبسطوا هشام مكنشى

بيسيب شدرين و لىلى و كريم مع بعض و

شهد المجنونه مكنتشى بتلاقى حد يتجنن

معاها و يسمع كلامها غير احمد

و عدى اليوم الثالث و كلهم كانوا مبسوطين

جدا و رجعوا بالسلامه و هم زعلانين ان

الرحله خلصت بسرعه

.....

عدى حوالى اسبوعين

كريم اتقدم لىلى و اهلها وافقوا و كمان

مامته وافقت و حبة لىلى جدا

هشام و شرين كان يومهم الروتين العادى
بس مكنشى فى مشاكل بينهم و كانو
مرتاحين

و جه يوم خطوبة ليلى و كريم كانت خطوبه
على الضيق فى بيت ليلى و طبعا هشام و
شرين حضروا الخطوبه

و عدى تانى كام اسبوع من غير جديد
و فى يوم جمعه كان شرين و هشام عند
مامتها زى العاده

كانوا عمالين يتكلمو و يهزرو زى العاده
شرين : اسكتى بقى يا شهد بطنى وجعتنى
من الضحك

فؤاد : شهد تسكت ده بقى المستحيل

هشام و هو بيص لشرين : ياله بقى يا
شرين عشان الشغل الصبح

شرين : ماشى

و قاموا عشان يروحوا و هو ماشى و يبسلم

على فؤاد

فؤاد: هشام انا بحبك بجد و بعثبرك ابنى
خالى بالك من شرين و شهد و مامتهم من

بعدى

هشام : متقولشى كده يا بابا ربنا يخليك

ليهم و ليا

و حضنه اوى

روحوا و كل واحد دخل اوضته عشان يناموا

و حوالى الساعة 3 الفجر شرين لقت

تليفونها بيرن

شرین جرت علی اوضت هشام و هی بتعیط

: هشامیا هشام الحقنی

شرین کانت نایمه و حوالی الساعه 3 الفجر

شرین لقت تلیفونها بیرن

شرین بصوت نایم : السلام علیکمایوه

یاماما

شرین اتعدلة علی السریر و هی مخضوضه

: بابا.....امتی انا جیه حالا

شرین جرت علی اوضت هشام و هی بتعیط

: هشامیا هشام الحقنی

هشام قام مخضوض و فتح الاوضه : فی ایه

بتعیط لیه

شرین بعیاط : بابابابا تعبان و نقلوا

المستشفی

هشام : طيب اهدى و البسى و انا هلبس و
ننزل نروح ياله بسرعه

فى المستشفى

الكل كان واقف بيعيط و هشام بيحاول
يمسك اعصابه عشان البنات

بيخروج الدكتور و يجروا عليه

شريفه : خير يا دكتور

الدكتور بحزن : للاسف البقاء لله

كلهم انهاروا من العياط و الام اخدت بناتها فى
حضانها و فضلت تعيط و هشام كان مصدوم
مش عارف يعيط واقف يبص عليهم من
غير ولا كلمه مش عارف يواسيهم ولا يواسى

نفسه بعد ما لقي الاب اللي بيخاف عليه
خلاص راح خلاص مات

بعد اسبوع

شرين كانت قاعده عند مامتها من ساعة
وفات باباها و هشام كان طول اليوم معاهم
في العزا و يشوف طلباتهم كان بيحاول
ميخلهمش يحتاجوا حاجه و كان راجل البيت
هشام كان راجع بعد الشغل عشان يتغدى
معاهم و يشوف طلباتهم
و شريفه طلبه منه يجبلها طلبات من تحت
و نزل هشام تاني

شريف نادته على شرين : شرين يا شرين

شرین طلعت لمامتھا و ھی قاعده فالانتریه
و قاعدت جانبھا

شرین : خیر یا ماما

شریفه : اعملی حسابک هترو حی انهارده مع
جوزک

شرین : بس یا ماما انا عاوزه افضل هنا

شریفه : مینفعشی یا حبیبتی انتی بقالک
اسبوع و جوزک و بیتک لیه حق علیک
باباکی الله یرحمه مکنشی هیرضی بکده ولا
انتی عاوزه تزعلیه منک

بداءت شرین تعیط و شریفه کمان و اخدتها
فی حضنها

شرین : طب سبینی انام شویه علی رجلك

شریفه بحب : تعالی یا حبیبتی

نامت شرین علی رجل مامتها و مامتها
كانت بطبطب عليها و تلعلها فی شعرها و
شرین راحت فالنوم و لسه الدموع علی
خدها

شویه و هشام جه و شهد اخدت منه
الطلبات دخل لقی شرین نایمه و مامتها و
خداها فی حضنها و بطبطب عليها

شریفه بصوت واطی : استنی هصحیها
هشام و هو بیقعد : لا سبیهاوقعد
یتفرج علی شرین اللى كانت عامله زی
الملايکه وحنیة مامتها علیها اللى هو اتحرم
منها

شویه و شرین صحت و غیرت هدومها و
لمت حاجاتها و روحت مع هشام

فی البیت

شرین دخله اوضاتها

هشام : شرین استنی انا عاوز منک طلب

شرین : خیر

هشام مسک اید شرین و قاعدها علی

الاتریه : اعملیلی زی مامتک

شرین : مش فاهمه

هشام قاعد جانبها: عاوز انام علی رجلك

شرین : ازای طبعا لا مینفعش

هشام مستناش کلام شرین و نام علی رجليها

: طبطبی علیا یاله عشان خاطری شرین

کانت مش مصدقه الی عامله هشام و

قاعده بعده اديها عنه زی متکون خایفه

تلمسه

هشام مسك ايدها و حطها على كتفه :ياله
طبطبي عليه

و بعد شويه هشام بداء يعيط جامد و شرين
مكنتشى عارفه تعمل ايه غير انها تططب
عليه اكثر

هشام : انا كنت بحب باباكي اوى نفسى
ياسامحنى على اللى عاملته فيكى انا بقالى
اسبوع بحارب دموعى و بحاول امسك
نفسى بس خلاص بجد مش قادر انا
حاسس ان ابويا مات بتهيالى لو بابا مات
مش هزعل عليه كده

هشام عدل راسه و بص لشرين :
هيسامحنى يا شرين مش كده

شرين و هى بتعيط حرکه دماغها باااه

هشام : انتى عارفه اخر كلمه بابا قلها لى ايه
قالى خلى بالك من البنات انت رجلهم من
بعدى زى ميكون كان حاسس و بيوصينى
عليكوا و حضنى حضن لسه حاسس بيه
لحد دلوقتى عمر ما حد حضنى كده

وبدء هشام يعيط تانى و بنهيار اكر من
الاول لحد ما نام من كتر التعب

و شرين فضلت تبص عليه و تطبطب عليه

و شويه و قربة اديها من وشه عشان
تمسحله دموعه كانت اول مره تركز فى
ملامحه كان زى الطفل الصغير اللى نايم
على رجل مامته و حاسس بالامان

و شويه وتعبت شرين هى كمان و نامت

و تعدى الايام و الاتنين بيقدرو من بعض
اكثر و كل واحد فيهم بقى بيحس حاجه
للتانى بس من غير اى كلام و كان الروتين
العادى بتاعهم زى ماهو

شريفه حاولت تحافظ على كل حاجه و
خصوصا تجمعهم يوم الجمعة

و هشام كان هو اللى بيشفلها كل الطلبات
و كان فعلا راجل و قد المسؤليه اللى وصاها
عليه فؤاد قبل وفاته

بعد 3 شهور

جه ميعاد فرح ليلى و كريم و الكل طبعا
كان معزروم شهد و شريفه و هشام
و شرين كانت مع ليلى طول اليوم فالكوافير
و هشام كان مع كريم صاحب عمره

کریم و هشام خلصو و رحوا عشان یجیبو
العروسه

کریم کان واقف متنح قدام لیلی وحلوتها
کان شایفها اجمل عروسه فالدنیا

و هشام بقی کان فی عالم تانی و هو بیبص
لشرین ورقتها و بساطتها و کمان فستانها
الشیک اوی و کمان محترام اوی

هشام : ایه ده انتی مش هتروچی الفرچ
بالمنظر ده

شرین باستغراب : لیه وحشبجد
وحش؟؟

هشام : لا حلو اوی اوی اوی مش هینفع
تروچی

شرین : طب لیه

هشام : الفرخ فيه شباب كثير و انا هخاف

عليكى

شرين بكسوف : خضتنى والله . ياله بقى

بلاش غلاسه

و مشو ركبو العربيه مع بعض

فى القاعه الكل كان فرحان و مبسوط و

شرين و هشام كانو وقفين طبعا مع كريم و

ليلى على البيست

و فجاءه.....

فى القاعه الكل كان فرحان و مبسوط و

شرين و هشام كانوا وقفين طبعا مع كريم و

ليلى على البيست

و فجاءه الموسيقى سكنت واشتغلت اغنية
" اتحدى لعالم لصابر الرباعي "

ليلى و كريم بدؤ يرقصوا سلو

و شرين لسه بتنزل من على البيست لقت
ايد بتشدها ليه

شرين باستغراب : انت بتعمل ايه؟

هشام : ارقصى معايا

شرين و هى بتحاول تمشى : لا مش عاوزه

هشام : على فكره الناس بتبصص علينا و
ماما و شهد كمان عاوزاهم يخذوا بالهم اننا
مضايقين

شرين بصت على مامتها لقتها فعلا بتبص
عليهم و مبسوطه

هشام : ياله بقى الناس بتبص علينا

شرین وقفت و حطت ایدها حوالین راقبته
کانت حسه ان قلبها هیوقف من کتر الدق و
حسه انها مکسوفه اوی وبتحاول تهرب
بعنیها بعید عن هشام

هشام : تعرفی ان شکلک حلو من قریب کده
شرین بصدت فالارض و وشها جاب الوان
الطیف

هشام بابتسامه: بس شکلک و انتی
مکسوف احلی

شرین بارتباك : هشام لو مبطلتتش هسیبک
و امشی

هشام : طب تعرفی ان انهارده عید میلادی
هتبخلی علیا ترقصی معایا بنفس کهدیة
عید میلادی

شرین بصتله : بجد انهارده عید میلادک

هشام : اه انا كنت ناسى كريم هو اللى لسه
قايلى

شرين و هى بتبصله و حسه ان كل جسمها
بیرتعش : كل سنه و انت طيب

هشام : و انتى طيبه يا احلى شرين فالدنيا

و سكتوا هم الاتنين و اکتفوا بانهم بيصوا
لبعض و شويه و خلصت الاغنيه

و كانوا زعلانين اوى انها خلصت

عدى كام شهر كمان و مفيش جديد

شهد كانت قاعده فى كليتها مع اصحابها و
بتضحك معاهم زى العاده

هدى : ايه ده يا بنات مين الولد الامور اللى
جاي علينا كده

شهد و هی بتضحك : فین ده اصل انا عارفه
زوئك فالآخر هیطلع بواب

هدی : بواب ایه . بصی کده

شهد و هی بتبص الناحیه اللى بتبص لیها
هدی

شهد باستغراب : احمد

هدی : ایه ده انتی تعرفیه طب متعرفینی
علیه

شهد بضیق: احترمی نفسک یا بت

شهد قامت و مشت فی اتجاه احمد و هی
مستغربه و قلقانه

شهد بقلق : احمد فی ایه حصل حاجه

احمد بابتسامه : انا الحمد لله تمام ايه يا
بنتى مش فى حاجه اسمها ازيك اخبارك ايه
و مفيش مانع من وحشتنى

شهد بكسوف : احنا جين نهزر بقى
هتوحشنى ليه يعنى

احمد : انا عن نفسى انتى وحشتينى اوى
شهد : انت طبيعى فى ايه مالك انت شارب
حاجه

احمد : طب ينفع نقعد شويه عاوزك فى
موضوع مهم

شهد و احمد قاعدو على اول تربيزه

شهد: ها بقى اتكلم فيه ايه

احمد : فى انى بحبك و بموت فيك و عاوز
اتجوزك

شهد بصدمه : انت مجنون مش كده

احمد : اه مجنون بيكى انتى اكثر وحده

علمتيني الجنان و جنتيني اتحملى

المسؤليه بقى

شهد : مسؤلية ايه انا معملتش حاجه

احمد بيبيص فى ساعته: بصى نتكلم جد بقى

عشان عندى ميعاد مهم

شهد بزعل : يعنى انت كل ده بتهزر و ميعاد

مع مين ان شاء الله

احمد و هو بيضحك : شوفتى مين بقى

المجنون انتى بتغيرى عليا طب ليه

بتحبينى مثلا و زعلتى ليه بتموتى فيه مثلا

شهد بابتسامه : والله مجنون اتكلم بقى

احمد : بصی یا شهد انا بجد بحبك و من
زمان بس مكنتش عاوز اقولك غير لما
اتقدملك رسمى احتراماً لشرین و هشام
بس المشكله و اللی خلانى اجيلك انهارده انى
مسافر دبی بکره

شهد بخضه : ایه مسافر هتقعد قد ایه
احمد بزعل : کتیر بابا بیفتح مکتب
هناک و عاوزنی اکون مسؤل عنه انا جیت
انهارده عشان اعترفلك بمشاعری و اعرف
انتی کمان عاوزانی ولا لاء

شهد ساکتہ و هی زعلانہ

احمد: ها یا شهد هتستینى

شهد : اه یا احمد هستناک لو حتى 100 سنه

احمد : اوبالا یعنی بتحبینى مش کده

شهد : لا هستناك عشان اقتلك امشى يا

احمد من هنا

احمد: طب قولها بقى متبقيش غلسه

شهد بكسوف : اه بحبك ياله بقى سافر و

ارجعلى بسرعه

احمد : و انا بموت فيك ربنا يخليكى ليا

شهد : و يخليك ليا بس احنا مش هنقول

لحد

احمد: لاء انا هقول لهشام بس بلاش شرين

و طنط دلوقتى لحد ما جى و اخطبك

رسمى

شهد : اوكى

و فعلا احمد کلم هشام و قاله کل حاجه و

کان فرحان اوی عشانهم

هشام : اعمل حسابك انا اللی مسؤل عن

شهد لو زعلتها او كنت بتلعب بيها هقتلك

احمد : هتقتل اخوك حبيبك

هشام : فالموضوع ده مفهوش اخويا . شهد

دی اختی الصغیره و ای حد یأذیها

مقولکشی ممکن اعمل فیہ ایہ

احمد : ما تخافشی یا اتش انا راجل و

هحافظ علیها و بحبها بجد

هشام : ربنا یسعدکم یا رب

احمد : و یسعدک یا احلی اخ فالدنیا

و یسافر احمد و تعدی الایام و مفیش ای

اتصال من احمد لشهد

و فی یوم

شهد قاعده زعلانه و قلقانه علی احمد

لقت موبایلها بیرن

شهد : السلام علیکم ...اهلا یا هشام... لسه

معرفتش تکلمه

هشام : لا کلمته انهارده من الشركه هو

اتصل عشان کل الارقام ضاعت منه و ادितه

رقمک و هیکلمک بلیل

شهد بفرحه : بجد

هشام بابتسامه : ایوه بجد

شهد : بص بقی عشان الواجب ده انا لازم

اعمل معاک الصح

هشام : هتعملی ایه یعنی یا لمضه

شهد : هقولک علی حاجه تخص شرین

هشام : طب اسمعی بقی هتعملی ایه

.....

.....

یوم عید میلاد شرین

هشام و شرین کانو مروحین زی العاده

شرین : انت رایح فین ده مش طریق البیت

هشام :هنروح مشوار

شرین : مشوار ایه انا تعبانه و عاوزه اروح

اکل و انام

هشام : مش هنتاخر هقابل واحد صاحبی فی

کافیه هنا و نروح علی طول

شرین : اوکی

شویه و وصل هشام و نزل من العربیه و

شرین لسه مکانها

هشام : ايه مش هتنزلى

شرين : انا انزل ليه مش بتقول صاحبك

هشام : انزلى اقعدى معنا واجبلك نسكافيه

شرين : اوكى

نزلت شرين و دخلت معاه لقت الكافيه

فاضى و مليان زينه و بلاين

و لسه هتتكلم لقت الدنيا ضلمت

شرين : هشامهشام

شرين لقت شهد و مامتها و ليلي و كريم و

هشام و ماسكين تورته و بيغنوا

Habby birthday to you

شرين بصتلهم و كانت فرحانه اوى هشام

كان حاجز الكافيه كله عشان شرين و كلهم

قاعدو يضحكوا يهزرو و يدوا لشرين الهدايه

و شويه و قام هشام من مكانه و راح العربيه
جاب منها علبه صغيره و قرب من شرين

هشام : كل سنه و انتى طيبه

شرين : و انت طيب يا هشام

هشام : اتفضلى افتحها

شرين فاتحت العلبيه لقت سلسله فضه

فيها دلایه على شكل فراشه

شرين بابتسامه : حلو اوى بجد

هشام : انا كان نفسى اجبلك حاجه اغلى من

كده بس شهد قالتلى انك بتحبى الفضه

شرين : بجد حلو اوى و دى اغلى هديه

هشام : ممكن البسهالك

شرين هزت راسها بالموافقه

شرین : شکرا اوی یا هشام ربنا یخلیک

هشام : ربنا یخلیکی لیا

شرین ملامحها اتغیرت من الفرحة و بان

علیها انها اضايقت

و حاولت تهرب من هشام و تنشغل مع

الباقی لحد ما خالص عيد الميلاد

.....
بعد کام یوم

شرین کانت حسه بالضيقة و مش عارفه تنام

و طلعت تقف فالبلكونه شوپه

شوپه و خرج هشام هو کمان بس شرین

کانت سرحانه و مش حسه بيه

هشام : ايه سرحانه فی ايه

شرین بخضه : ايه

هشام : مالك فى ايه

شرين : مفيش بس مصدعه و مش عارفه
انام انا هروح اعمل نسكافيه اعملك معايا

هشام : اوک و هستناکى هنا

دخلت شرين عملت النسكافيه و شويه و
رجعت تانى

شرين : اتفضل عاوز حاجه تانيه

هشام بابتسامه : شكرا ربنا يخليكى ليا

شرين بضيق : متقولشى كده تانى لو

سامحت

هشام : مقولشى ايه

شرين : ربنا يخليكى ليا

هشام باستغراب : ليه

شرین بنرفزه : عشان انا عمرى مهكون ليك
بلاش تضحك على نفسك و متصدقشى
اللعبه خلاص يا هشام اللعبه قربت تخلص
و كل واحد بقى يشوف حياته بلاش نربط
نفسنا بوهم و متخليش قاعدتنا مع بعض و
اننا ارتاحنا لبعض يخلينا نحس بحاجات
مش حقيقيه

شرين سابت هشام و هو مصدوم و دخلت
اوضاعها و هى دخله بصت على هشام تانى
شرين : على فكره السنه خلصت فاضل بس
شهر

دخلت شرين و قفلت على نفسها و بداءت
تعيط جامد و هى مش عارفه هى بتعيط
ليه

كريم : قومی الاول اغسلى وشك و فوقی

كده و تعالى

شرین بحزن : ماشی

قامت شرین وهی فی طریقها للحمام

شافت—

هشام قاعد فی مكتبه و شكله مضایق و

سرحان

تدخل السكرتیره : استاذ هشام فی وحده

عاوزه تقابل حضرتك

هشام باستغراب : مین دی؟؟

السكرتیره : اسمها الانسه نرمین

هشام بضیق : دخلیها

شویه و تدخل نرمین : هشام حبیبی
وحشتنی اوی کنت عارفه انک هدخلنی علی
طول

هشام بصها بقرف : انتی جایه لیه
نرمین و هی بتقرب منه و بدلع : دی مقابله
یا اتش بعد سنه انت وحشتنی اوی بجد
هشام زقها و بعد عنها : انا بقولک عاوزه ایه
جیبی من الاخر انا فاهمک کویس
نرمین بکل وقاحه : انا جیه عشان تتجوزنی
هشام : نعم و ده من ایه و بعدین انا متجوز
نرمین : انت واعدنی بالجواز و لولا الزفته دی
کان زمانا متجوزین و بعدین کلها کام یوم و
السنه تخلص و تحل عننا

هشام : انا عمرى ما وعدتك بحاجه انتى

عارفه ليه

نرمين ساكته و باين عليها الغيظ

هشام : عشان انت ارحص من انى اتجوزك

على رائي شرين هى مكذبتهى فى كلامها

عليكى انتى اخرك ليله و من غير جواز عرفى

كمان

نرمين قربت من هشام عشان تضربه بالقلم

هشام مسك ايده و زقها بعيد عنه وقعها

على الارض

نرمين بحقد : انا هوريك يا هشام و هورى

الزفته التانيه دى

هشام بتحدى : والله العظيم يا نرمين لو

قربتى من شرين او اى حد اعرفه هخليكى

تندمى طول عمرك ابعدى عننا احسنلك و

شوفى حد تانى تضحكى عليه اطلعى بره

مش عاوزه اشوف وشك تانى

نرمين خرجت من عند هشام و هى على

اخرها

شرين كانت قاعده فى مكتبها سرحانه

من ساعه كلمها مع هشام و هم تقريبا مش

بيتعاملوا مع بعض و كل واحد بيهرب من

التانى

كريم قرب على شرين : شرين مالك

شرين : هالال.....مفيش حاجه

كريم : شكلك مش طبيعى و مش مركزه فى

غلطات فالملف ده

شرين : معلشى يا كريم هات هصلحه

كريم : قومی الاول اغسلى وشك و فوقی

كده و تعالى

شرین بحزن : ماشی

قامت شرین و هی فی طریقها للحمام
شافت نرمین نزله من ناحية مكتب هشام و
بتعدل هدومها

شرین حسة انها بتتخفق و حست بقلبها
بيدق جامد من الخوف لما شافت نرمین
حاولت تبعد قبل ماتشوفها و مشت عشان
ترجع لقت حد بينده عليها

نرمین : شرین

شرین وقفت متسمره مكانها متاكدة ان
نرمین شافتها و حاولت ترسم على وشها
ابتسامه بارده

شرین : اهلا ازيك يا نرمین

نرمین بضحکه صفره : انا تمام اوی کنت عند

هشام کان وحشنى اوی بقالی فتره

مشوفتهوش عشان کنت مسافره

شرین بابتسامه بارده : طیب

نرمین : شرین کنت عاوزه اعتذرلك على

اللى حصل بس هو كله جه عليا و بعدت

عن هشام بس خلاص هانت كلها كام يوم و

اللعبه البايخه دى تخلص و كل واحد يعرف

مكانه و ارجع بقى لهشام حبيبي کنت لسه

بتکلم معاه اننا ممکن نتجوز على طول بعد

طلاقکم عمو عبد الرحمن مش هيبقى عنده

حجه اکيد

شرین : ربنا يسعدکم و يوفئکم بعد اذک

بقى عشان عندى شغل کتير

نرمین : اوکی یا حبیبتی و یاریت اشوفک
تانی و اکید معزومه علی الفرخ

مشت شرین و هی حسه انها مش قادره
تتنفس دخلت قاعدة علی مکتبها و غمضت
عنیها و بداءت تعیط

کریم جری علیها : شرین فی ایه مالک

شرین بعیاط : انا عاوزه اروح

کریم : طب استنی هکلم هشام یجی
یروحک

شرین : لاء بلاش هشام انا هروح لوحدی

کریم : ازای یعنی و انتی شکلک کده انا مش

هینفع اروح دلوقتی انا هکلم هشام

و سابها و مشی قبل ما تتکلم

.....

هشام قاعد فی مکتبه مضایق جدا من نرمین
و کلامها

شویه و تلیفونه رن

هشام : السلام علیکم ایوه یا کریمایه

مالهاطب انا نازل حالا

نزل هشام یجری علی شرین

هشام : شرین مالک؟ فی ایه؟

شرین بعیاط : تعبانه مش قادره اتنفس

هشام : قومی اودیکی للدکتور

شرین : لاء انا عاوزه اروح

هشام : طب قومی و انا هروحك

شرین قامت مع هشام و روحوا و طول

الطریق متکلمتشی ولا کلمه و اول لما

روحوا

شرین : انا هدخل انام

و دخلت و قفلت على نفسها الاوضه و

انهارت فالعياط اكثر

و تعدى الايام و شرین على نفس الحال ياما

فالشغل ياما فى اوضتها بتعيط مفيش اى

كلام مع هشام ولا حتى بتحاول تكون معاه

لوحدها

و خلصت السنه و خلاص فاضل اخر يوم

شرین فالشركه اتصلت بيها سكرتيرة عبد

الرحمن و قالتها انه عاوزهها

و فى مكتب عبد الرحمن

شرین قاعده ساكته و باين عليها التعب و

الارهاق

عبد الرحمن : شرين مالك وشك عامل كده
ليه

شرين : مفيش حاجه مجرد ارهاق

عبد الرحمن : انتى عارفه ان السنه خلصت

شرين : اه الحمد لله انا محتاجه ارتاح شويه

عبد الرحمن : يعنى خلاص انا حاسس انك و

هشام مرتاحين مع بعض و لو حابين تكملوا

و تتجوزوا بجدبجد ده يسعدنى

شرين بقوه :معشلى حضرتك كفايه لحد

كده انا الفتره اللى فاتت حاولت اعمل اللى

عليه و اللى اتفاقنا عليه بس انا مش هقدر

استحمل اكثر من كده ياريت حضرتك

تعفينى انا مش هقدر اكمل اكثر من كده

عبد الرحمن : ماشى ياشرين براحتك انا

مش هفرض عليكى هشام اكثر من كده

.....ده شيك ب100 الف جنيهه المؤاخر و
طبعا شبكتك من حقك و انا هكلم هشام و
نخلص كل حاجه

شرين و دمعتها خانتها : شكرا اوى
لحضرتك انا هبعث لحضرتك استقالتي
للاسف مش هقدر اكمل معاكوا بعد كده
عبد الرحمن بحزن : ربنا يوفئك انتى غيرتينا
كلنا مش هشام بس خلى بالك من نفسك و
لو احتاجتى اى حاجه انا موجود

شرين : شكرا

و قامت مشت بسرعه قبل ما دموعها تنزل

.....

فى البيت شرين دخله الاوضه

هشام : استنى يا شرين انا عاوز اقولك

حاجهشرين انا بحبك

شرين : انا تعبانه نبقى نتكلم بكره

و دخلت وسبته واقف مش عارف يعمل ايه

تانى يوم الصبح

صحى هشام فى ميعاده ملقاش شرين زى

العاده محضره الفطار بص على اوضتها لقى

الاوضه مفتوحه

هشام : شرينيا شرين

تانى يوم الصبح

صحى هشام فى ميعاده ملقاش شرين زى

العاده محضره الفطار بص على اوضتها لقى

الاوضه مفتوحه

هشام : شرينيا شرين

دخل الاوضه ملقاش اى حد و لقى على

المكتب علبة و جواب

هشام قاعد على الكرسي و هو مش قادر

يستوعب ان شرين مشت خلاص

فتح العلبه لقى شبكة شرين

و فتح الجواب لقى شيك 100 الف جنيه و

ورقه مكتوب فيها

" انهارده السنه خلصت و كل حاجه بينا

سواء حلوه او وحشه برده خلصت انا سبتلك

الشبكة و شيك المؤخر انا مش محتجاهم و

كمان قدمت استقالتى من الشركه عشان

احس انى خلاص مبقتشى استغلاليه و ارجع

بقى لشرين بتاع زمان . انا مش هنكر ان

مشاعرى اتحركت و لاول مره و انا معاك

بس مش هقدر اقول انه حب ولا انت برده
اللى حسيته ده حب ده بس حصل عشان
احنا كنا مع بعض فتره كبيره ممكن نسميها
تعود او عشره او شفته اى حاجه بس الاكيد
انه مش حب انا عارفه ان هشام اللى
بيشوف الكلام ده مش هو هشام اللى عرفته
من سنه و عشان كده انا مبقتشى بكرهك
ولا زعلانه منك بس ياريت كفايه لحد كده
عشان بجد انا تعبت و من حقى انى اعيش
بقى حياتى زى مكنت بحلم و زى مانا عاوزه
من غير مبقى مغصوبه عليها انا بجد
بتمنالك السعاده و ان شاء الله هتلاقى البنت
اللى هتحبها بجد و تكمل معاها بقيت
حياتك انت انسان كويس اوى و ان شاء الله
هتلاقى اللى تستاهلك اخر طلب هطلبه منك
انى بجد مش عاوزه اشوفك تانى اه و بعد
اذنك انا هحتفظ بالسلسله اللى كنت

جيبهالى فى عيد ميلادى عشان هى غاليه
عليه اوىمع السلامه"

هشام مسك الورقه ودموعه بتنزل : بس
والله انا بحبك بجد بحبك اوى يا شرين .
بس انا هنفذلك طلبك عشان انا واعد
نفسى انى مش هزعلك و هعمل كل اللى
انتى عاوزاه بس بجد انا بحبك اوى

شريفه بتحضر الفطار لشهد عشان تنزل
كليتها و فجاءه لقت جرس الباب بيرن
شريفه : شهد شوفى مين . خير الله ما
اجعله خير

و طلعت من المطبخ و شهد بتفتح الباب
شهد باستغراب : شرين

شريفه جيه تجرى من المطبخ : شرين في
ايه مالك و ايه الشنطه دى

شرين : ممكن ادخل الاول و بعدين هحكى
كل حاجه

شرين دخلت و شهد و شريفه ببصوا
لبعض بقلق

شرين : انا هحكلمك كل حاجه بس ياريت
محدث يزعل منى

شرين بداءت تحكى لمامتها و شهد كل
حاجه و ازاي اتجوزت هشام و الورقه العرفى
و وسط كلمها بداءت تعيط

شريفه قربت منها و اخذتها فى حضنها : كل
ده كنتى شيلاه لوحدك . ليه مقولتيش من

الاول

شرین بعیاط : کنت خایفه علی بابا وقتها
کان تعبان الله یرحمه

شریفه : بقى هشام كده و احنا اللى حیناه
بجد ربنا ینتقم—

شرین : لا یا ماما متدعیش علیه هشام
حبکم بجد هشام کویس والله بلاش تکرهیه
هو عمل کده عشان مکنشی یعرف الغلط
من الصح و کان بیاذی نفسه اکثر مبیأذی
الناس حرام نبقی احنا و الزمن علیه عشان
خاطری متکرهوش

شهد : انتی بتحبیه یا شرین

شرین بارتباك : لاء دی مجرد شفقه مش

حب

شهد : متاکده

شرین : ان هقوم ادخل اوضتی انا تعبانه
اوی

و دخلت شرین اوضتها و فضلت شهد
قاعدہ جانب مامتها

شریفہ : اختك شكلها مش طبیعی

شهد : عشان شرین بتحب هشام بس غاویہ
تتعب نفسها

شریفہ : بعد اللی عملہ؟؟

شهد : ماما متظلمهوش هشام بیحبها بجد و
اتغیر و هو معانا و مشوفناش منه حاجه
وحشه بجد هو صعبان علیه اوی

شریفہ : و اختك مش صعبانه علیکی

شهد بزعل : صعبانه علیه برده ربنا
یهدیهم لبعضانا هنزل بقی سلام

فات شهر و حالة شرين بتسوء مش بتكلم
حد على طول فى اوضتها وةبتلعب
بالسلسله اللى فى رقبته و بتفكر فى هشام و
تفتكر كلام نرمين و تعيط

هشام برده حالته النفسيه وحشه بس بيروح
شغله و بيضيع وقت كبير فيه و رفض يروح
عند باباه و فضل قاعد فى شقته و كان بينام
فى الاوضه بتاع شرين عشان ريحتها فيها
وكان دايم بيصلى و بيدعى لشرين فكل
صلاه

و كان على طول بيتصل بشهد و شريفه و
بيعرف اخبار شرين بس من غير ما تعرف
حاجه

في يوم شهد كانت في كليتها وقاعده

فالكافتريا حزينه اوى لوحدها

.....: سرحانه فايه

شهد وهى مبرقه : احمد انت جيت امتى

؟

احمد: لسه واصل من ساعه انا نازل عشان

نتجوز

شهد بحزن : معدشى ينفع

احمد : ليه بتقولى كده

شهد : انت معرفتش اللى حصل

احمد : للاسف عرفت و زعلت اوى بابا

كلمنى و حكاى على حالة هشام

شهد : و شرين كمان حالتها وحشه اوى

احمد : عشان كده احنا لازم نتجوز

شهد : ايه الجنان ده احنا فالايه ولا فى

ايه ؟؟

احمد: احنا لازم نربط العيلتين ببعض عشان

نقرب المسافه صدقيني ده مصلحه ليهم و

لينا كمان اكيد

شهد : تفتكر ماما و شرين هيوافقوا بعد

اللى حصل

احمد: بلاش مقاطعه احنا نحاول و نشوف

هيحصل ايه

شهد : اوكى لما نشوف

شهد روحت دخلت على شرين و هى

فرحانه

شهد : شیری حبیبتی عندی لیکے خبر حلو
اوی

شرین : بجد قوی نفسی افرح بقی

شهد : انا جایی عریس

شرین : بجد مبروک یا شهد ربنا یسعدک

بس مین ده بقی الی امه داعیه علیه

شهد : داعیه علیه قصدک دعیاله . العریس

یا ستی یبقی احمد

شرین باستغراب : احمد مین؟؟

شهد بارتبآک : احمد اخو هشام

شرین اول لما سمعت اسم هشام سکتت

شویه : لاء یا شهد

شهد : لاء لیه احنا بنحب بعض

شرین : مفیث حآه اسمها حب انا

قوت آلاص لاء یعنی لاء

و قامت شرین و سابت شهء و دآلت

اوضتها

و شویه و لقت موبیلهآ بیرن

و هنعرف مین کلم شرین فی الحلقه الاآیره

الحلقه الاآیره

شرین قاعءه فی اوضتها لقت تلیفونها بیرن

مسکته لقت اسم هشام علی التلیفون

شرین و قلبها بیءق آامء و صوتها متحاش :

السلام علیکم

هشام : و علیکم السلاموآشتینی

شرین ساکته مش بترء

هشام بحزن : انا بكلمك عشان موضوع
احمد و شهد بصى يا شرين انا ظلمتك زمان
فبلاش تخلىنى ابقى سبب فى ظلم احمد و
شهد كمان احمد و شهد فعلا بيحبوا بعض
و انتى عارفه احمد كويس بجد راجل و
هيحافظ على شهد هو مش زى مقدرتش
احافظ عليكى عشان خاطرى ده لو عندى
ليكى خاطرى او عشره زى مقولتى بلاش
ترفضى بسببى و لو رفضك ده عشان انتى
خايفه تشوفينى انا بوعدك انى هنفذ طلبك
انك متشفونيش تانى

هشام سكت شويه : انا هسافر دى بدل
احمد وهمسك المكتب هناك عشان
مضايقيش اكر من كده بس بعد اذنك
تسمحلى بس احضر الفرخ و صدقيني

مش هضايقتك و انا بجد بتمناللك السعاده
مع السلامه

شرين ساكته و دموعها بتنزل من غير صوت
و لما خلص هشام : مع السلامه و قفلت
التليفون و انهارت جامد فالعياط

هشام سافر و احمد خطب شهد و الفرح
بعد شهر و كان الكل مشغول و قبل الفرح
باسبوع شرين كانت قاعده فى اوضتها مع
ليلى

ليلى : انتى عجبك شكلك ده

شرين بتحدى : ماله شكلى

ليلى : انت خسيتى يابنتى النص و عينك
بقت سوداء من كتر العياط و قلة النوم ليه

بتعملی کده فی نفسک انتی بتحبیه اعترفی
بقی و بلاش تظلمی نفسک کده

شرین بعیاط : اه بحبه ارتحتوا کده بحبه
اوی کمان و وحشنی اوی نفسی اشوفه و
نفسی اتکلم معاه زی الاول نفسی احس
بالامان و هو جانبی اهتم بیه و اهتم بحاجته
و احضرله الاکل حتی خناقه معایا
وحشنی انا تعبانه اوی یا لیلی

لیلی و هی بتحضنها : طب لیه عملتی کده
لیه مکملتیش و سمعتیه

شرین حکت لیلی کلام نرمین لیها و
مقبلتها لهشام

لیلی : تانی نرمین یا شرین متسمعیش
لیها هی اکید بتقول کده عشان
تضایقک انتی مش عرفاها و بعدین

لو كلامها صح متجوزوش ليه و هشام سافر
ليه

شرين : مش عارفه بس انا وقتها كنت
مضايقه اوىكنت بحاول اقنع نفسى
انى مش بحبه انى بس اتعودت عليه بس بعد
ما سبت البيت حسيت انا قد ايه بحبه

ليلى : هو خلاص طلقك عند المازون

شرين : مش عارفه و مسالتشعمو
عبد الرحمن قالى انه هيخلص الموضوع

ليلى : خير ان شاء الله هيبقى خير
.....خلاص بقى بطللى عياط عشان نفرح

بشهد و احمد

قبل الفرح بيوم نزل هشام مصر عشان
يحضر الفرح و فاليوم ده كان عند كريم و
ليلى بليل

هشام : شرين وحشاني اوىمتعرفيش
اخبارها ايه يا ليلى

ليلى : كويسه

كريم : انتم الاتنين معذيين نفسكم على
الفاضى

هشام : انا بجد بحبها بس مش عاوز اضايقها
.....خليها براحتها مدام مبسوطه كده

ليلى : هشام بصراحه كده شرين مش
مبسوطه و هى كمان بتحبك

هشام : بجدازاى يعنى

ليلى : انا هحكيلك

يوم الفرح الكل فالقاعه و شرين و ليلي مع
شهد فالكوافير و شويه جه احمد عشان
يخدهم هو و كريم

شرين بصت بعنيها تدور على هشام
ملقتهوش مشت و هي زعلانه كانت نفسها
تشوفه و راحوا كلهم على القاعه

في القاعه الكل قاعد و شرين عنيتها على
الباب و شويه و دخل هشام و في ايده نرمين
و هي لبسه فستان تقريبا عريان

شرين من الصدمه مقدرتشي تمسك
دموعها و قامت دخلت الحمام

شويه و حاولت تمسك اعصابها و تمسح
دموعها و ضبطت الميك اب بتاعها و دخلت
تاني القاعه

شرين لسه دخله لقت هشام واقف على
البيست و ماسك فى ايده المايك و بيص
عليها

شرين وقفت متجمده مكانها

هشام فى المايك : السلام عليكم انا هشام
عبد الرحمن معلشى هحكلكم حكاية
كده و مش عاوزكم تزهقوا من حوالى
سنه و شهرين كنت انسان مستهتر جدا و
صايع و بشرب مخدرات و وكل حاجة وحشه
فالدنيا انا عملتها لدرجة انى اتجوزت عرفى
من وحده هى اصلا متعرفنيش اه بجد
متستغربوش كانت لعبه برضى بيها
وحده رخيصه اوى و مش محترمه بتحب
اذيت الناس و بس

و بص لنرمين و هو بيضحك نرمين قامت
بغیظ و سابت الفرحة و مشت

هشام و هو بيكمل : و عشان البنت اللى
اتجوزتها دى كانت محترمه اوى و بتحب
اهلها اوى و خافت عليهم من الفضيحه
وافقت بالاتفاق مع والدى انها تتجوزنى
رسمى لمدة سنه و شافوا انهم كده
بيعقبونى و انهم ممكن يعلمونى حاجه صح
و فعلا اتجوزت احسن انسانه فالدنيا انسانه
رغم اذيتى ليها محاولتشى تكرهنى ولا
تضايقنى كانت بتعملى كل حاجه عملتنى
ازاى اصلى و اقرء قران علمتنى ايه هو
معنى العيله علمتنى ازاى اسامح و اساعد
غيرى حتى لو اذانى بمعنى اصح علمتنى
اكون انسان و علمتنى ازاى اكون راجل
محترم وقد المسؤليه و مكتفتشى بكده و
بس لا دى كمان علمت اهلى و وزخلتنا لاول
مره نتجمع و نكون مبسوطين و نحب بعض
و نهتم ببعض و كمان علمتنى اهم حاجه

علمتنی ازای احب و ازای اضحی کل مره
کنت بصلی فیها کنت بدعی و انا ساجد زی
ما قالتلی کنت بقول ربنا یخلیها لیا و تحبنی
زی مانا بحبها و نکمل حیاتنا طول عمرنا مع
بعض و احنا مبسوطین و هفضل ادعی
بکده طول عمریشرین انا بحبک بجد
والله العظیم بحبک مش شفقه ولا تعود ولا
عشره و عارف انک انتی کمان بتحبینی رغم
کل عیوبی بس قلبک الطیب حبنی عشان
خاطری بلاش نعذب بعض اکثر من کده
تعالی نبداء من جدید قدام کل الناس دی
قدام اهلی و اهلك انا بقولک انی بحبک و
عاوزک تکونی مراتی طول العمرموافقه
شرین کانت واقفه و دموعها بتنزل غصب
عنها مش عارفه هی دموع فرحه ولا دموع
حزن ولا دموع اشتیاق لهشام

و شويه و قربت منه و هزت راسها
بالموافقه

هشام بفرحه : بجد موافقه

شرین بعیاط : موافقه و بحبك اوی

هشام بیقرب عشان یحضنها شرین رجعت
لوراء: مینفعشی لما نتجوز

هشام و هو بیشدها لحضنه : احنا مطلقناش
اصلا یا مجنونه

هشام شالها و قعد یلف بیها جامد من کتر
الفرحه و الكل کان مبسوط و بیصقفلهم

و شریفه کانت بتعیط من الفرحه هی و
فریده

النهایه

التربيه و العيله بيفرق كثير فتصرفات كل
واحد فينا و ياما ناس عامله نفسها محترمه
و من جواه سواد و عيظ من كل الناس و ياما
ناس بتعمل حاجات غلط بس هي كويسه و
ده مش معناه انهم صح بس مفيش حد
فهمهم الصح من الغلط

في ناس كثير بجد بتعمل حاجات غلط وهي
متعرفشى وفي ناس اكثر عارفه بس مش
عارفه ايه الصحلو فايدنا ننصح لحد
بس بطريقه مناسبه عشان يتعلم ياريت
منبخلشى بلاش نتريق على تصرفات غيرنا
واحنا مش عارفين اسبابها

وياريت كل واحد قرار انه هيكون اسره يكون
قد القرار ده ويكونها ويرببها صح عشان دي
مسؤليته قدام نفسه والمجتمع وكمان قدام

ربنا

وبلاش نهتم بالناس وكلامهم ومشاعلنا
وننسى عيالتنا وننسى اهتمامنا بيهم عشان
كده احنا ممكن نطلع جيل جاهل مش
مترپی وكمان ميقدرشی يتحمل المسؤليه
ربنا يهدينا ويحمينا من كل شر

رايكواا بقااا يا احلى فائز